AUCTORE H. D.

mendationem adornata est. In eam enim congessit hagiographus quaecumque praeter morem rerum humanarum sibi de sanctis suis fingere potuit, et quae in id genus litteris communia sunt : prolem a sterili conceptam, visu somniorum, miracula coram iudice patrata, infideles plurimos ad Christum repente perductos, ut alia taceam quae scriptor excogitavit satis absurda, qualis est duplex baptismus Gleucippae et Epistemes in horto et quidem in dolio collatus. Ceterum rebus narratis longos sermones perpetuo interponit, quos lepidissimos esse voluit, more scriptorum eroticorum, quos pseudo-Eutolmius, quisquis ille est, profecto legit atque imitari conatus est.

et cuidam Eutolmio suppositae.

4. *Et Eutolmium quidem suppositum esse tum sanctorum servum tum Actorum eorundem scriptorem iam D. Papebrochius noster recte perspexit* (1), *nec, si ipsi credimus, ratio ulla suppetit fidem denegandi Augaro S. Theodori tachygrapho, Pasicrati S. Georgii servo, Athanasio S. Aecaterinae a secretis et aliis huiusmodi piarum tragoediarum personis* (2). *Quis reapse fuerit fabellae consarci-*

B

nator quove loco primum edita fuerit, divinare non possumus, et satis temere, nostro quidem iudicio, affirmavit quidam cum monachorum Sinaiticorum coetu aliqua ratione illam cohaerere (3). *Quod enim de monte Sina deque monachis ibidem degentibus ab hagiographo mentio fiat, id solum ostendit iam tunc temporis celeberrimam fuisse Sinaitarum congregationem ; sed satis patet neminem, nisi locorum ignarum, de quodam monte Publio* (Πούπλιον ὄρος) *decem dierum itinere ab Emesa distante montique Sina propinquo loqui potuisse. Id unum satis certum existimo, Passionem SS. Galactionis et Epistemes ex eodem esse genere litterarum quo Acta SS. Andronici et Athanasiae, S. Martiniani, S. Nicephori, S. Bonifatii* (4) *et aliorum, quae non eo animo conscripta censentur ut quae reipsa gesta sunt illustrent, sed ut fidei et virtutis exempla veluti in speculo proponant.*

5. *Antiquiorem SS. Galactionis et Epistemes Passionem in codicibus sex nacti sumus, quos in duas praecipuas classes distribuendos esse perspeximus. Horum elenchum accipe.*

Passio prior e codicibus sex

A 1 = *Codex Parisiensis Bibliothecae Nationalis graec. 1519, saec. XI exaratus. Menologium*

C

est novembris a die 1 ad 13, de quo alias fuse diximus (5). *Passio SS. Galactionis et Epistemes, quae legitur pag. 150-164, in hoc codice optime tradita est, et ex eodem edenda, paucis vero in locis aliis ex codicibus emendanda.*

A 2 = *Codex Vaticanus gr. 808, saec. XI exaratus. Menologium mensis novembris a die 1 ad 30, de quo alibi* (6). *Passio qualis hic legitur, fol. 54-62, proxime accedit ad A 1, quamvis suas quoque habeat lectiones codex Vaticanus, minoris utique momenti, et in apparatum criticum merito reiciendas.*

bipartitis,

B 1 = *Codex Vaticanus gr. 803, saec. XII exaratus. Menologium novembris et decembris* (7). *Fol.* 18^v-22^v *legitur Vita seu certamen SS. Galactionis et Epistemes. Cum tribus sequentibus codicibus multa habet communia, quae licet ipsas res vix ac ne vix quidem tangant, ita tamen a codicibus A*

D

recedunt ut diversam Passionis recensionem exhibeant. Et hanc quidem totam in infima pagina reperies.

B 2 = *Codex Dresdensis Bibliothecae regiae A 187, saec. XVI exaratus, miscellaneus, de quo fuse E. von Dobschütz* (8). *Codicis altera pars* (*II, 1-429*) *Vitis sanctorum fere constat, quas inter pag. 23-28 Vita SS. Galactionis et Epistemes. Proxime accedit codici B 1, e quo tamen fluxisse minime dicendus est.*

B 3 = *Codex Venetus bibliothecae S. Marci gr. 349, saec. XI-XII exaratus. Menologium novembris a die 1 ad 17, de quo alias diximus* (9). *Fol. 65-70 legitur Vita et Passio SS. Galactionis et Epistemes, recte plerumque scripta et ab huius classis codicibus parum discrepans.*

B 4 = *Codex Parisiensis Bibliothecae Nationalis gr. 1468, saec. XI. exaratus. Menologium trimestre a septembri ad novembrem, quo non semel usi sumus. Passio SS. Galactionis et Epistemes, fol.* 206^v-211^r, *qualis hic tradita est, non tam probis lectionibus quam mendis scriptionis insignis est, quibus apparatum criticum onerare noluimus.*

E

Parum enim refert quod scribat κολαφίζομε *pro* κολαφίζομαι, διόκωμαι *pro* διώκομαι, ἔξη *pro* ἔξει, *quod* ν *euphonicum deleat et cetera huiusmodi quae a scriptoribus mediae aetatis passim usurpantur. Ceterum neque ubi in ceteris codicibus talia occurrebant ea notare voluimus, si tamen ipsas sententias attingere nullo pacto videbantur.*

altera ope codicum quattuor edenda.

6. *Passio altera, quam latine redditam a Gentiano Herveto libris suis inseruit Aloisius Lipomanus* (10), *a quo eandem mutuatus est Laurentius Surius* (11), *graece primum edita est a viro ill. I. B. Malou inter opera Symeonis Metaphrastae. Quae, etsi in multis codicibus exstat, e paucis tamen edenda videtur, cum usu constet, quod hic quoque comperimus, metaphrasticas illas lucubrationes plerumque optime traditas esse et e libris plurimis, ad easdem edendas collatis, parvam utilium lectionum segetem colligi solere. Quattuor proinde codices seligere visum est.*

C 1 = *Codex Parisiensis Bibliothecae Nationalis gr. 1522, saec. XI exaratus. Menologium mensis novembris a die 1 ad 15. Fol. 83-94 legitur Vita et Passio SS. Galactionis et Epistemes* (12). *Codices C 1, 2, 4 contulit v. d. Henricus Lebègue.*

F

C 2 = *Codex Parisiensis 1020, saeculi item XI. Menologium novembris, a die 1 ad 17, si folia peregrina 1-13 demas. Fol. 87-*95^v, *Vita et Passio eorundem sanctorum* (13).

C 3 = *Codex Parisiensis 1481, saeculi quoque XI. Menologium novembris a die 1 ad 15* (14). *Ex hoc codice primum edita est Passio sanctorum Galactionis et Epistemes* (15), *quae legitur fol. 57-64. Codicem iterum excussit D. Labaste, altiorum disciplinarum scholae Parisiensis olim alumnus.*

C 4 = *Codex Parisiensis 1487, saeculi rursum XI. Menologium novembris a die 1 ad 13. Fol.* 73^v-*83 Vita et Passio eorundem sanctorum* (16).

Singulorum codicum lectiones variantes notavimus, exceptis dumtaxat paucissimis quae verba eadem cum trita vocalium permixtione exhibent.

(1) *Ephemerides graeco-moscae*, ACT. SS., Maii t. I, p. L. — (2) *Les légendes hagiographiques*, deuxième édition (Bruxelles, 1906), p. 81. — (3) A. BRINKMANN, *Klassische Reminiscenzen*, RHEINISCHES MUSEUM. N. F., t. LX (1905), p. 633. — (4) *Les légendes hagiographiques*, p. 71. — (5) *Catal. Gr. Paris.*, p. 211-12. — (6) *Catal. Gr. Vatic.*, p. 53-56. — (7) *Catal. Gr. Vatic.*, p. 44-46. — (8) *Byzantinische Zeitschrift*, t. XV (1906), p. 243-74; cf. *Archiv für Slavische Philologie*, t. XXVII (1905), p. 246-57. — (9) *Anal. Boll.*, t. XXIV, p. 175-79. — (10) *Tomus quintus vitarum sanctorum patrum* (Venetiis, 1556), fol. 32-35. — (11) Ad diem 5 novembris; etiam *P.G.*, t. CXVI, p. 94-107. — (12) *Catal. Gr. Paris.*, p. 215-16. — (13) *Ibid.*, p. 61-62. — (14) *Ibid.*, p. 162-63. — (15) *P.G.*, t. CXVII, p. 93-108. — (16) *Catal. Gr. Paris.*, p. 169-70.

SS. GALACTIONIS ET EPISTEMES

PASSIO PRIOR

Edita ex manuscriptis **A 1** = *Parisiensi 1519,* **A 2** = *Vaticano 808,* **B 1** = *Vaticano 803,* **B 2** = *Dresdensi A. 187,* **B 3** = *Veneto 349,* **B 4** = *Parisiensi 1468. Cf. supra p. 34.*

Βίος καὶ[1] μαρτύριον[2] τῶν ἁγίων[3] ὁσιομαρτύρων[4] Γαλακτίωνος[5] καὶ Ἐπιστήμης.

Prologus Eutolmii

1. Διήγησιν ξένην καὶ παράδοξον ἀκούσατε σήμερον παρ' ἐμοῦ, ἀγαπητοί[1], ἥτις ἐστὶ χρήσιμος ταῖς ὑμετέραις[2] ψυχαῖς· καὶ γὰρ ὑπάρχει λίαν ὠφέλιμος, ἐάν τις οὐ μόνον[3] ἀκροατὴς γένηται ἀλλὰ καὶ ποιητής, ὡς ὁ[4] ἀπόστολος Παῦλος[5] νουθετῶν διαλέγεται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι[6] παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Καὶ[7] γὰρ ἐάν[8] τις ὑμῖν ἐπιδείξῃ[9] θησαυρὸν κεκρυμμένον, μὴ δύνασθε[10] πλουτῆσαι ἐκ τοῦ ὑποδείγματος, εἰ μήτιγε[11] κόπῳ πολλῷ καὶ μόχθῳ διορύξαντες τοῦτον καρπώσησθε· οὐμενοῦν τούτου χάριν παραινῶ ὑμᾶς, πεποθημένοι μου ἀδελφοί, ἵνα μὴ ἐν παρέργῳ δέξησθε ἥνπερ ὑμῖν μέλλω διηγήσασθαι πολιτείαν καὶ μαρτυρίαν, ἀλλὰ ταύτην ἐν ταῖς ὑμετέραις ψυχαῖς[12] ἀκριβῶς ἱστορήσαντες καὶ ἀληθινῷ πόθῳ[13] ἐγγράψαντες σπεύσητε[14] τῷ ταύτης ζήλῳ ποιηταὶ γενέσθαι καὶ <οὐκ[15]> ἀκροαταί. Κἀγὼ γὰρ ὁ ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος[16] Εὐτόλμιος, ὁ ταύτην ὑμῖν τὴν[17] ψυχωφελῆ[18] ἱστορίαν προθέμενος, εἰ[19] καὶ αὐτόπτης γέγονα καὶ ὑπηρέτης τῶν τῶν ἐμῶν δεσποτῶν[20] ἀγωνισμάτων καὶ ἀθλημάτων, ἀλλ' οὐκ ἐζήλωσα τούτων[21] τὸν ἀγγελικὸν καὶ ἀσώματον βίον, ἐμπαθῶς[22] πολιτευσάμενος καὶ τὴν σάρκα μᾶλλον ποθήσας ὑπὲρ τὸ πνεῦμα. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο ὑμᾶς ζηλωτὰς γενέσθαι ἀμελοῦς καὶ ῥαθύμου[23] καρδίας· ἐμοὶ μὲν γὰρ[24] τὸ λέγειν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ τὸ[25] ἀσφαλές. Οὐ γὰρ κατακρύπτω τὸ τάλαντον, ὅπερ ἀναξίως[26] πιστευθῆναι[27] ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἠξίωμαι, πρὸς περισσοτέραν ἄμυναν τῆς ἐμῆς[28] ἀκερδείας καὶ ἀεργίας[29], ἀλλ' ὑμῖν αὐτὸ[30] ἀκριβῶς παρατίθημι[31], ὀφειλέτας ποιῶν ὑμᾶς[32] τοῦ[33] Θεοῦ τοῦ εἰρηκότος τῷ πονηροτάτῳ κατ' ἐμὲ δούλῳ· «Διὰ τί τὸ τάλαντόν μου οὐ παρέθου τοῖς τραπεζίταις; » κἀγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἀνειλόμην[34] αὐτό. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς[35], ἀγαπητοί[36], ὅπως μὴ[37] εἰς τὴν τοῦ λόγου μου βλέψητε βεβηλότητα καὶ εὐτέλειαν[38]· ἀμαθὴς γάρ εἰμι καὶ εἰκότως[39] οὐκ ἰσχύσω τὴν διήγησιν ὑμῖν ἐν πείρᾳ[40] ποιήσασθαι· ἀλλ' οἶδα ὑμᾶς ὅτι οὐ πρὸς[41] τὸ ἀκριβὲς τοῦ λόγου βλέποντες ἀναβάλλεσθε[42] τὴν διήγησιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τῆς πίστεως ταπεινόν μου[43] ἀπόφθεγμα εὐπειθήσαντες τὸν παρ' ἐμοῦ ἱστορεῖσθαι μέλλοντα ἀκούσετε[44] βίον[45] σὺν μαρτυρίῳ[46]. E

Iac. 1, 22. — *Rom. 2, 13.* — *qui servum sanctorum se simulat.* — *Gal. 5, 17.* — *Matth. 25, 25.* — *Luc. 19, 23.*

In urbe Emesa Gleucippe,

2. Ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει Ἐμέσῃ εὐγενὴς καὶ ἔνδοξος[1] ὡς οὐκ ἄλλος τις ἦν κατοικῶν ἐν αὐτῇ, ὃς ἐκόμα πλούτῳ πολλῷ[2] καὶ περιφανὴς ἦν εἰς τὰς πέριξ πόλεις καὶ χώρας[3], ὀνόματι Κλειτοφῶν[4]· ἐκέκτητο δὲ[5] γυναῖκα ὡραιοτάτην[6], θυγατέρα[7] γεγονυῖαν[8] Μέμνονος[9] τοῦ τοπάρχου, ὀνόματι Γλευκίππην[10]. Ἦν δὲ[11] στεῖρα[12] καὶ οὐκ ἔτικτεν[13], ὡς ἐκ τούτου μεγίστην λύπην καὶ ἀλγηδόνα ἔχειν[14]. Ὠνειδίζετο γὰρ ὑπὸ τοῦ ἰδίου[15] ἀνδρὸς καθ' ἡμέραν[16]. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεύειν Σεκοῦνδόν τινα[17] ἄνδρα ἀπηνῆ καὶ ὠμότατον[18] καὶ ἀντικείμενον τῇ τοῦ Χριστοῦ ποίμνῃ[19]· ὅστις[20] τοσοῦτον[21] τοὺς χριστιανοὺς ἐλεηλάτει[22] πληρῶν τὰς ἀμφόδους ἤδη[23] βασάνων καὶ παντοίων κολαστηρίων ὀργάνων[24], ὥστε[25], εὑρισκομένων τινῶν[26] χριστιανῶν, παραυτὰ ἐκ μόνης τῆς θέας κακηνκάκως[27] ἄνευ ἐρωτήσεως[28] ἀναλωθῶσιν[29]· ἕκαστος τοίνυν τῶν εὐσεβῶν τὴν ἑαυτοῦ[30] σωτηρίαν ἐπραγματεύετο καὶ[31] οἱ μὲν[32] τῷ φόβῳ κρατούμενοι ἔφευγον, ἄλλοι[33] δὲ ἑαυτοὺς F προεδίδοσαν, ἕτεροι[34] δὲ δειλαινόμενοι ἐκρύπτοντο· ἐξ ὧν[35] μοναχός τις τοὔνομα Ὀνούφριος τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα μὴ ἀποβαλλόμενος, ἀλλ' ἔνδοθεν αὐτὸ[36] ἠμφιεσμένος[37] περιεβέβλητο[38] ἔξωθεν ἱμά-

Clitophontis uxor sterilis, — *ab Onuphrio monacho*

Tit. — [1] ἤτοι B 1, (β. κ.) *om.* B 2. 4. — [2] ἄθλησις B 1. — [3] καὶ ἐνδόξων *add.* B 1. καὶ ἐνδ. τοῦ Χριστοῦ *add.* A 2. — [4] *om.* B 3; μαρτύρων B 2. 4. — [5] Γαλακτήονος B 2.

1. — [1] ἀγαπητοὶ ἀπ' ἐμοῦ B 2. — [2] ἡμετέραις B 2. — [3] ταύτης *add.* B 1. 2. 3. — [4] *om.* B 3. — [5] ἡμῖν *add.* B 1. 2. 4. — [6] δικαιωθήσοηται B 2. — [7] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [8] ἐὰν γὰρ B 1. 2. 3. 4. — [9] ὑποδείξῃ ὑμῖν B 1. 2. 3; ὑμ. ὑποδείξῃ A 2. — [10] δύνασθαι A 2, B 1. 3. 4. — [11] μή γε B 1. 2. — [12] ἀκοαῖς B 2. — [13] (ἀλ. πόθῳ) ἀληθινῶς B 3. — [14] σπεύσατε B 2. — [15] A 2, B 1. 2. 3. 4, *om.* A 1. — [16] (καὶ ἐλ.) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [17] θείαν καὶ *add.* A 2. — [18] ψυχωφελῆν B 2. — [19] παραθέμενος ἧς B 3. — [20] τοῦ ἐμοῦ δεσπότου B 1. 2. 4. — [21] τούτου B 1. 2. 4. — [22] καὶ ῥαθυμῶς *add.* A 2. — [23] ῥαθύμους B 2. 4. — [24] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [25] *ita codd.; aliquid deesse videtur.* — [26] ἀξίως B 2. — [27] πιστ. ἀναξίως A 2. — [28] ἐμοῦ A 2, B 3. — [29] ἀερίας B 4. — [30] τὸ *supra lin.* αὐ B 1. — [31] ἀνατίθημι B 3. — [32] ἡμᾶς B 4. — [33] *om.* A 2, B 1. 3. — [34] ἀνειλάμην B 3. 4. — [35] *om.* B 2. 4. — [36] ἅγιοι μου ἀδελφοὶ B 2. — [37] μήπως B 1. 2. 3. 4. — [38] καὶ εὐτ. *om.* B 1. 2. 3. 4. — [39] (καὶ εἰκ.) εἰκότως καὶ B 3. — [40] ἐμπείρα A 1. 2. — [41] οὐκ οἶδα ὑμᾶς ὅτι πρὸς B 3. — [42] ἀναβάλλεσθαι B 1. 2. 3. 4. — [43] μοι B 2. — [44] ἀκούσατε A 2, *om.* B 3. 4. — [45] βίον ἀκούσατε B 1. 2. — [46] (σὺν μ.) *om.* B 1. 2. 3. 4; νουνεχῶς καὶ εὐπροθύμως *add.* A 2.

2. — [1] περίδοξος B 4. — [2] πλοῦτον πολλὺν B 2. — [3] πόλεις τε καὶ κώμας B 1. 2, κώμας τε καὶ κομοπόλεις B 4. — [4] Κλητοφῶν B 3, Κλητόφων B 4. — [5] καὶ *add.* B 1. — [6] ὡραιωτάτη B 2, πάνυ *add.* A 2. — [7] θυγατέραν B 1. 2. — [8] *om.* B 1, γεγονῶσαν B 4, γεγονὼς B 3. — [9] Μεμηνῶς B 3. — [10] Γλευκήππην B 4, Γλευκίππη B 1. 2, Λευκίππην B 3. *et ita codices omnes Passionis alterius.* — [11] (ἦν δὲ) *om.* B 1. 2; ἦν δὲ ἡ αὐτὴ Γλευκίππη A 2; καὶ ἦν ἡ Λευκίππη B 3; καὶ ἦν ἡ Γλευκίππη. — [12] ἦν *add.* B 2. — [13] παιδίον *add.* A 2. — [14] εἶχεν B 1. 2. 3. 4. — [15] αὐτῆς B 4. — [16] καὶ ἐθλίβετο ὑπ' αὐτοῦ πάνυ *add.* A 2. — [17] Σέκουνδον τινὰ B 2. — [18] καὶ ὠμ. *om.* B 1. 2. 3. — [19] πίστει B 1. 2. 4. — [20] ὃς B 3, — [21] χρόνον *add.* B 2. — [22] ἐλεηλάκει B 3. — [23] εἴδη A 2, B 1. 2. — [24] κολάσεων ὄργανα B 1. 2. 3. — [25] ἵνα B 1. 2. 3. — [26] *om.* B 4. — [27] παραυτὰ κακινκάκως B 1. 3. 4, παρὰ τὰ κακεῖν ||||| κάκως B 2. — [28] (ἄνευ ἐρ.) *om.* A 2, B 2. — [29] ἐκ τοῦ φόβου *add.* A 2. — [30] ἑαυτῶν B 3. — [31] *om.* A 2, B 1. 2. 3. 4. — [32] γὰρ A 2. — [33] ἕτεροι B 2. — [34] ἄλλοι B 2. — [35] καὶ *add.* A 2. — [36] *om.* B 4. — [37] ἀμφιασάμενος B 1. 2. 3. — [38] περιεβάλλετο B 1. 2. 3. 4.

PASSIO PRIOR

τια[39] παλαιὰ λευκὰ[40] καὶ πολύρραφα[41]· καὶ ἦν περιερχόμενος ἐκ τόπου εἰς τόπον καὶ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν δίκην πένητος αἰτῶν[42] ἐλεημοσύνην· ὃς ἐκ[43] ταύτης τῆς πολιτείας πέφθακέ[44] ποτε καὶ ἐν τῷ τοῦ δεσπότου μου οἴκῳ. Ἦν δὲ τυφθεῖσα ἡ κυρία μου[45] τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σφοδρῶς[46] παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς[47]· πάνυ γὰρ ἐχθρωδῶς διέκειτο πρὸς αὐτὴν[48] ὁ ἀνὴρ αὐτῆς[49] διὰ τὴν στείρωσιν αὐτῆς[50]. Ἐγγίσας οὖν ὁ μοναχὸς τῷ πυλῶνι, ᾔτησεν ἐλεημοσύνην.

ab idolorum cultu

3. Ὀργισθεῖσα δὲ ἡ γυνὴ ἀπέστειλεν μίαν[1] τῶν παιδισκῶν αὐτῆς κλεῖσαι κατ' αὐτοῦ τὴν πύλην. Ὁ δὲ[2] μακροθυμήσας[3] μικρὸν καὶ ὡς ἔθος[4] πένησι[5] πάλιν[6] αἰτήσας, ἔκαμψεν[7] πρὸς ἔλεον[8] τὴν τῆς κυρίας μου ψυχήν[9]· καὶ ἀποστείλασα[10] εἰσήγαγε[11] τὸν γέροντα[12] εἰς τὴν οἰκίαν. Οὐ μέντοι γε ᾔδει, ὅτι χριστιανὸς ἦν[13] καὶ μονάζων[14] τῷ σχήματι· καὶ γὰρ καὶ[15] αὐτὴ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὑπῆρχον εἰδωλομανεῖς, πεποίθησιν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχον-
B τες εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος εἴδωλον. Ὡς οὖν εἰσῄει ὁ μοναχὸς καὶ τὰ πρὸς τὴν[16] χρείαν τῆς αἰτήσεως ἐλάμβανεν, ἐστέναξεν[17] ἐκ βάθους[18] καρδίας ἡ κυρία μου Γλευκίππη[19]. Ὁ δὲ μοναχός φησι[20] πρὸς αὐτήν· « Τί ὀδυνηρῶς, κυρία μου, διακειμένη[21] οὕτως[22] ὀλολύζεις πικρῶς[23]; ὁρῶ γάρ σε ἔνδον[24] κεκτημένην[25] θλίψιν ἀπαραμύθητον. » Ἡ δὲ[26] πρὸς αὐτὸν ὡς θεόθεν κινουμένη ἀντέφησεν[27]. Ἀπαιδίας καὶ στειρώσεως νόσῳ κεκράτημαι καὶ ὑπὸ τοῦ συζύγου μού ποτε μὲν κολαφίζομαι, ποτὲ δὲ καὶ ὀνειδίζομαι[28] ἐν ὀλίγοις τε[29] καὶ διώκομαι[30]· ἰατροῖς γὰρ καὶ φαρμακοῖς[31] τὸν βίον μου[32] διὰ ταύτην μου τὴν ἀπαιδίαν ἐκδαπανήσασα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα[33] ἐπὶ πλεῖον[34] ἐπιπλήττω[35] μου τὴν ψυχὴν καὶ ὀδυνηρῶς ζῶ. » Ὁ δὲ τίμιος[36] γέρων φησὶ[37] πρὸς αὐτήν· « Καὶ ποίῳ θεῷ λατρεύεις[38]; » Ἡ δὲ εἶπεν· « Τῇ μεγίστῃ[39] θεᾷ Ἀρτέμιδι. » Τότε[40] ὁ[41] γέρων ἔφησε[42] θαρσαλέως· « Δικαίως[43] οὐκ ἔστι[44] σοι τέκνον· οὐ γὰρ πέποιθας ἐπὶ[45] Θεὸν τὸν ἰσχύοντα[46] δοῦναί σοι καρπὸν κοιλίας. »

ad Christi fidem adducitur

4. Ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν πάλιν[1] ἔφη[2]· « Καὶ ποίῳ τοίνυν[3] Θεῷ λατρεύσω, ἵνα μοι δώσει[4] ταύτην τὴν χάριν[5]; » Ὁ δὲ γέρων φησίν· « Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ καὶ τῷ τούτου πατρὶ καὶ τῷ τούτοις[6] συνδοξαζομένῳ ἁγίῳ[7] πνεύματι. » Ἡ δέ φησιν[8] πρὸς τὸν γέροντα[9]· « Μὴ τὸν Θεόν μοι λέγεις[10] ὃν[11] λατρεύουσιν οἱ Γαλιλαῖοι[12]; » Ὁ δὲ γέρων φησὶ[13] πρὸς αὐτήν[14]· « Ναί, τοῦτόν σοι καταγγέλλω[15] τὸν ἐκτείναντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα[16] τὴν γῆν, τὸν ποιήσαντα τὸν ἄνθρωπον καὶ πᾶσαν πνοὴν δημιουργήσαντα. » Ἡ δὲ Γλευκίππη πρὸς τὸν γέροντα εἶπεν[17]· « Πτοοῦμαι, ἄνθρωπε[18], τὸν ἄρχοντα Σεκοῦνδον[19], μήπως γνῷ καὶ σὺν τῇ ἀπαιδίᾳ στερήσῃ με καὶ τῆς ζωῆς. Οὐ[20] γὰρ δύναμαι βασανιστήρια ὑπομεῖναι[21]. » Ὁ δὲ γέρων φησὶ[22] πρὸς αὐτήν[23]· « Σὺ λάβε τὴν ἐν Χριστῷ σφραγῖδα[24] διὰ[25] τοῦ ἁγίου[26] βαπτίσματος καὶ ἔσο κρυπτῶς λατρεύουσα τὴν ἁγίαν Τριάδα[27], πράττουσα[28] τὰς ἐντολὰς ἃς παραδώσω σοι[29]. » Ἡ δὲ Γλευκίππη[30] λέγει[31] πρὸς αὐτόν[32]· « Εἰ ἐγώ, E
πάτερ[33], πιστεύσω καὶ ὁ ἐμὸς σύζυγος ἄπιστος μείνῃ[34], ἆρά γε οὐ[35] διὰ τὸν ἄνδρα τὸν ἄπιστον[36] ἄπρακτος διαμείνῃ[37] ἡ πίστις μου; » Πάλιν δὲ[38] ὁ γέρων ἔφη πρὸς αὐτήν[39]· « Οὐχί, γύναι· ἀποστολικὴν[40] παράδοσιν ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι ἐν τῷ ἰδίῳ νοῖ πληροφορεῖσθαι· Σὺ δὲ ἐὰν ἐμοὶ[41] πεισθῇς, καὶ σεαυτὴν καὶ τὸν ἄνδρα σου[42] σώσεις· ὁρᾷς γὰρ κἀμὲ πῶς διὰ τὸν φόβον τοῦ ἡγεμόνος[43] τὸ ἑαυτοῦ ἠλλοίωσα σχῆμα[44] καὶ τοῖς πᾶσιν ὁρῶμαι ὡς κοσμικὸς καὶ ἐνδεής, μοναχὸς ὢν τῷ σχήματι καὶ ἱερεύς. » Τούτοις καὶ ἑτέροις πλείοσι[45] λόγοις[46] στηρίξας τὴν γυναῖκα ὁ γέρων[47] ἐκίνησεν αὐτὴν πρὸς ζῆλον θεοπρεπῆ[48], καὶ λέγει αὐτῇ[49] ἡ γυνή· « Πάτερ[50], δύνασαί μοι δοῦναι τὸ βάπτισμα ἐν τῷ κρυπτῷ[51]; » Ὁ δὲ[52] φησι πρὸς αὐτήν· « Ναί· καὶ[53] εἰ ἔστιν ὕδωρ, ἰδοὺ ἡ ὥρα. » Τότε[54] διαταξαμένη τὰς παιδίσκας αὐτῆς[55] ἕνα τῶν πίθων γεμίσαι[56], ἐβάπτισεν αὐτὴν λάθρᾳ ὁ μοναχός, ὡς ἔθος ἐστὶ[57] χριστιανοῖς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ

et clam baptizatur.

C [39] *om.* B1. 2. 3. 4. — [40] λευκὰ παλαιὰ A 2, B1. 2. 3. 4. — [41] πολύραφα A1. 2, B1. 2. 3. 4. — [42] παρὰ πάντων B4. — [43] (ὃς ἐκ) ὡς ὁ ἐκ B 1. 2, ὡς καὶ ἐκ B3. — [44] πέφθακεν B 1. 3. 4. — [45] (ἡ κ. μ.) *om.* B1. 2. 3, ἡ κ. μ. Γλευκίππη A 2. — [46] σφόδρα B 3, ἡ κυρία μου *add.* B1. 2. 3. — [47] (παρὰ τ. ἀ. αὐτῆς) *om.* B2. 3. 4, Κλειτοφῶντος *add.* A 2. — [48] πρὸς αὐτὴν *om.* A 2. — [49] ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρὸς αὐτὴν A 2. — [50] (διὰ - αὐτῆς) *om.* B 4.

3. — [1] τινα B1. 2. 3. 4. — [2] μοναχὸς Ὀνούφριος *add.* A 2, μοναχὸς *add.* B 2. 3. — [3] μακροθυμεῖ B 1. — [4] (ὡς ἔθος) εὐθέως B2. — [5] πένησιν B1. 2. 3. — [6] *om.* B1. 2. 3. — [7] ἐκαμφθη B1. 2. 3, ἐκάμφη B4. — [8] ἔλαιον A 2, τὸν ἔλεον B3. — [9] (τὴν - ψυχὴν) τῆς κ. μ. ἡ ψυχή B1. 2, ἡ τῆς κ. μ. ψυχή B3. 4. — [10] ἀποστείλας B2. — [11] εἰσήγαγεν B 1. 2. 3. 4. — [12] (τ. γ.) αὐτὸν B 4, *om.* B2. — [13] ἐστιν B 1. 2. 4. — [14] μοναχὸς B1. 2. — [15] *om.* B3. — [16] *om.* B2. 4. — [17] ἐλάμβανε ἐστέναζεν B1. — [18] βάθου B4, τῆς *add.* B1. 2. — [19] καὶ ἐγόασεν *add.* B1. 2. 3, καὶ ἀνεβόησεν *add.* B 4. — [20] φησὶν B4. — [21] (κ. μ. δ.) δ. κ. μ. B 1. 2. 3. 4. — [22] *om.* B 1. 2. 3. — [23] *om.* B 1. 3. 4. — [24] ἔνδοθεν B3. — [25] κεκτημένη B 2, ἔχουσαν B1. — [26] φησιν *add.* B 1. 3. 4. — [27] ἀντέφησε B 4. — [28] (ποτὲ - ὀνειδίζομαι) *om.* B2. — [29] δὲ B 2, οὖν B 4. — [30] διάκειμαι B 2. — [31] φαρμάκοις B 4. — [32] *om.* B1. 2. 3. — [33] (κ. μ. ὠ.) χρυσὸν οὐκ ὀλίγον καὶ μηδὲν ὀνήσασα B2. 3. 4, κ. μ. ὀνήσασα B1. — [34] (ἐ. π.) πλέον B4. — [35] ἐπιπλείττη B4, ἐπιπλήττει B1. — [36] καὶ ἅγιος *add.* A 2, *om.* B1. 2. 3. 4. — [37] φησὶν B 1. 3. 4. — [38] κυρία *add.* A2. — [39] μεγάλη B3. — [40] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [41] δὲ *add.* B 1. 2. 3. 4. — [42] ἔφησεν B 1. 2. 3. — [43] οὖν *add.* B4. — [44] ἐστιν A 2, B 1. 2. 3. 4. — [45] εἰς A 2, B 1. 2. 3. — [46] ἐσχύ|||οντα *corr.* B 2.

4. — [1] *om.* B3. — [2] φησιν B 2, *dein* φησιν χριστω τῶ ἀληθινῶ Θεῶ *sed punctis del.* — [3] *om.* B1. 2. 3. — [4] δώη B1. 2, δώει B 4, δώη μοι B 3. — [5] τὴν χάριν ταύτην B3. — [6] τούτου B 2. 4. — [7] καὶ σὺν προσκυνουμένω B 4. — [8] φησὶ A2. — [9] (πρὸς τ. γ.) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [10] (μ. λέγεις) *om.* B1. 2. 3. 4. — [11] ὦ B1. — [12] μοι λέγεις *add.* B1. 3. 4, λέγεις *add.* B 2. — [13] φησὶν B3. 4. — [14] πρ. αὐτὴν *om.* B1. 2. 3. 4. — [15] καταγγέλω B 2. — [16] θεμελιώσαντι B3. — [17] ἔφη B1. 4, φησιν B 2. — [18] *om.* B 2. — [19] ὦ ἄνθρωπε *add.* B2. — [20] οὐδὲ A 2. — [21] ἡ ἀθλία *add.* B2. — [22] φησιν B3. — [23] πρὸς αὐτὴν *om.* B 1. 2. 3. 4. — [24] τοῦ ἁγίου πνεύματος *add.* B4. — [25] *om.* B. 1. 2. 3. — [26] *om.* B4. — [27] καὶ *add.* B2. — [28] καλῶς καὶ φυλάσσουσα *add.* A2. — [29] καὶ οὐ μὴ γνῶ ὁ ἄρχων περὶ τούτου *add.* A2. — [30] *om.* A 2, B 1. 2. 3. 4. — [31] πάλιν φησι A 2, B 1. 2. 3. 4. — [32] πρὸς αὐτὸν *om.* B1. 2. 3. 4, ὦ πατέρ μοι καὶ ἅγιε γέρωντ : ἐμφάνισόν μοι τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ σοι φθέγξω *add.* B 2. — [33] μου *add.* B2. — [34] μένει B2. 3. 4, μείνει B1. — [35] οὖν B3. — [36] διὰ τὸν ἄπιστον ἄνδρα A 2. — [37] μένει B 2, διαμείνει B 1. — [38] *om.* B4. — [39] (π. α.) αὐτῇ B1. 3. 4, αὐτῆς B 2. — [40] γὰρ *add.* B2. 3. — [41] μοι B 1. 2. 3. 4. — [42] τὸν σὸν ἀνὴρ *sic* B2. — [43] (τοῦ ἡγ.) *om.* B1. 2. 3. 4. — [44] σχῆμα ἀλλ. B 4. — [45] πλείοισιν B3. 4. — [46] *om.* B1. 2. 4. — [47] γηραιὸς A 2, B 1. 3. — [48] θεοσεβῆ B1. 2, καὶ ἔρωτα θεϊκὸν *add.* A2. — [49] αὐτῶ B 2. 3. — [50] *om.* B1. 2. 3. 4, καὶ *add.* A 2. — [51] (ἐν τ. κ.) *om.* B1. 2. 3. 4. — [52] μοναχὸς *add.* A 2. — [53] (πρὸς - εἰ) *om.* B1. 2. 3. 4. — [54] ἡ δὲ A 2, B 1. 2. 3. 4. — [55] καὶ *add.* B 1. 2. 3. 4. — [56] γεμησάντων B 1. 2. 3. 4. — [57] *om.* B 1. 2. 3. 4, τοῖς *add.* B 4. F

πατρὸς

A πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος[58]:

Diebus octo elapsis,

5. Διδαχθεῖσα δὲ[1] ὑπ' αὐτοῦ τὰ μυστήρια[2] τῶν χριστιανῶν καὶ ἄλλας τινὰς ἐντολὰς λαβοῦσα ὑπ' αὐτοῦ, δοῦσα αὐτῷ[3] δαψιλῶς τὰ πρὸς ἐπισιτισμὸν[4] αὐτοῦ ἀπέλυσεν[5] αὐτὸν ἡ Γλευκίππη[6], δυσωπήσασα αὐτὸν μὴ ἐπιλαθέσθαι αὐτῆς, ἀλλὰ πυκνοτέρως[7] ἐπισκέπτεσθαι αὐτήν· ὅθεν τούτου γενομένου[8], προσεπενοήσατο[9] νοσεῖν ἡ Γλευκίππη[10] ὀκτὼ ἡμέρας, λέγουσα ἐν ἑαυτῇ· μήπως μολύνω μου τὸν ἁγιασμὸν ἐν τῷ συγκαθεύδειν με τῷ ἀνδρί μου καὶ ἔσομαι ὡς περιφρονοῦσα τὴν δωρεὰν[11] τοῦ ἁγίου πνεύματος. Τελεσθέντων[12] δὲ[13] τῶν[14] ὀκτὼ ἡμερῶν, συνέλαβεν ἡ γυνὴ ἐν γαστρί[15]· καὶ ὅτε[16] ἤρξατο ἐγκυμονεῖν, ἔχαιρεν σφόδρα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· « Νῦν ἔγνων[17], κυρία μου, ὅτι τοῖς θεοῖς εὐηρέστησας καὶ ἐχαρίσαντό σοι καρπὸν κοιλίας. Πορευθῶμεν οὖν καὶ θύσωμεν αὐτοῖς. » Ἡ δὲ[18] μέγα στε-

Gleucippe concipit,

B νάξασα, φησὶ[19] πρὸς τὸν Κλειτοφῶντα[20]· « Ὦ ἄνερ φίλτατε[21], Θεός μοι ἐφάνη[22] κατ' ὄναρ πρὸ τῆς ἐμῆς συλλήψεως καὶ ἦσαν[23] αἱ παλάμαι[24] αὐτοῦ[25] ἐπὶ[26] ξύλου ἐκτεταμέναι[27] καὶ οὗτός μοι τὴν χάριν ταύτην ἐδωρήσατο. Εἰ οὖν θέλεις, κύριέ μου, αὐτῷ[28] μᾶλλον[29] θύσωμεν. » Ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς φησι[30] πρὸς αὐτήν· « Γύναι[31], τοῦτον ὃν κατ' ὄναρ ἐθεάσω θεόν[32], Θεός ἐστι[33] τῶν Γαλιλαίων[34]· ἤκουσα δὲ[35] ἐκ πολλῶν περὶ αὐτοῦ, ὡς[36] ὅτι θαυμαστὰ τέρατα ἔοικε[37] πράττειν. » Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· « Κύριε, καὶ τί[38] οὐ πιστεύομεν εἰς αὐτόν[39], εἰ τοιοῦτός ἐστιν ἰσχυρός[40], ὅστις καὶ[41] τὰ τῆς στειρώσεώς μου δεσμὰ διέλυσεν ; » Ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς ἀποκριθεὶς[42] ἔφη· « Οὐκ ἀκούεις[43] τοῦ ἄρχοντος τὸν θυμόν, ὃς ἀποκτένειν οὐ παύεται τοὺς τοιούτους; » Ἡ δὲ πάλιν[44] πρὸς αὐτὸν ἔφη[45]· « Ἀλλὰ κρυπτοὶ ἐσόμεθα[46] σεβόμενοι αὐτόν[47], καὶ ἐν τῷ φανερῷ, ὡς δυνατὸν ἡμῖν, πραγματευσώμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν. » Ὁ δέ φησι[48]· « Καὶ τίς ἡμᾶς διδάξας μυσταγωγήσει; » Τότε ἡ[49] Γλευκίππη θεασαμένη τὸν ἄνδρα[50] εὐπειθήσαντα πρὸς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ[51], πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ διηγεῖται[52] αὐτῷ[53] πάντα τὰ συμβάντα αὐτῇ[54] ἐν λεπτῷ[55] καὶ ὅτι χριστιανὴ γέγονεν. Ὑποδείξασα δὲ αὐτῷ καὶ τὸν τίμιον καὶ εὐλαβέστατον μοναχόν[56], κατηχηθεὶς καὶ αὐτὸς ἐβαπτίσθη ὑπ' αὐτοῦ[57] εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ[58] καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

et coniugem ad Christum convertit,

PASSIO PRIOR

qui et baptizatur.

6. Μετὰ δὲ ταῦτα φθάσαντος τοῦ τεκεῖν αὐτὴν καιροῦ, ἔτεκεν ἡ γυνὴ παιδίον ἄρσεν· καὶ ποιήσαντες τὰ εἰωθότα, ἐβάπτισε καὶ αὐτὸ ὁ μοναχὸς εἰς τὸ τῆς[1] ζωαρχικῆς Τριάδος ὄνομα[2] καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ[3] Γαλακτίωνα· καὶ προεφήτευσε περὶ αὐτοῦ ὁ μοναχὸς[4] τοιαῦτα[5] καὶ εἶπεν· « Τοῦτο τὸ παιδίον ἐν οὐρανοῖς τὸ πολίτευμα ἕξει, τῶν δὲ ἐπιγείων καταφρονήσει, μὴ φεισάμενον ἑαυτοῦ[6]. » Ἀνδρυνθέντος[7] δὲ τοῦ παιδίου, E παρέδωκαν αὐτὸ[9] οἱ γονεῖς[10] πρὸς[11] μάθησιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων· καὶ τοσοῦτον[12] ἐγένετο ὁ τίμιος καὶ ἱερὸς[13] παῖς[14] εὐμαθής, ὥστε εὐχερῶς[15] διελθεῖν τὴν προπαίδειαν καὶ μαθεῖν πᾶσαν[16] γραμματικὴν[17] καὶ ὁμηρικὴν τέχνην, ῥητορικήν τε[18] καὶ φιλοσοφικήν· ἀστρονομίαν δὲ ἐπὶ[19] τοσοῦτον κατώρθωσεν, ὥστε ἀερίων κίνησιν μὴ ἀγνοεῖν αὐτόν. Γενομένου δὲ αὐτοῦ ἐτῶν εἰκοσιπέντε[20], ἠβουλήθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ δοῦναι αὐτῷ γυναῖκα, τῆς τιμίας[21] αὐτοῦ μητρὸς Γλευκίππης μακαρίῳ τέλει χρησαμένης[22]· ὅθεν εὑρὼν[23] κόρην τινὰ εὐμορφοτάτην πάνυ[24], θυγατέρα[25] τινὸς τῶν μεγιστάνων, ὀνόματι Ἐπιστήμην[26], ὡρμάσατο αὐτήν[27], καὶ ποιήσαντες τὰ μνηστήρια[28], ἀπήρχετο ὁ μακάριος Γαλακτίων, καθὼς[29] ἔθος ἐστὶ[30] τοῖς νέοις[31], πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μνηστήν[32]· οὐ μέντοι[33] δὲ[34]

Nascitur Galaction;

sacris imbuitur disciplinis;

Epistemae coniungitur,

[58] (εἰς - πνεύματος) *om.* B1. 2. 3. 4.

5. — [1] τε B1. 2. 3. 4. — [2] τὸ μυστήριον B1. 2. 4. — [3] τὰ πρὸς ἐπισιτισμὸν αὐτοῦ *add. hic* B4. — [4] σιτισμὸν A2, B1. 3. — [5] ἀπέστειλεν B1. 2. 3. 4. — [6] ἀπελθεῖν *add.* A2. — C [7] πυκνότερον B1. 2. 3, ποικνότερον B4, πρὸς *add.* B3. — [8] (ὅθεν - γενομένου) *om.* B1. 2. 3. 4. — [9] προσεπεσπάσατο B2, προσεπινοήσατο B3, τοίνυν *add.* B1. 2. 3, οὖν *add.* B4. — [10] ἡ Γλ. νοσεῖν A2, B1. 2. 4, ἡ Γ. ῥῶσιν B3. — [11] τῆς δωρεᾶς B4. — [12] τελεσθεισῶν A2. — [13] οὖν A2, B1. 2. 3. — [14] *corr. prius* τῷ A1. — [15] (ἐν γ.) *om.* B1. 2. 4. — [16] (καὶ ὅτε) ὡς δὲ A2, B3. — [17] ἔγνω B3. — [18] Γλευκίππη ἀκούσασα ταῦτα καὶ A2. — [19] φησιν B1. 3 — [20] Κλητοφῶντα A2, B1. 2. 3. 4. — [21] (ὦ. ἀ. φ.) *om.* B1. 2. 3. 4. — [22] ὦ ἄνερ μου *add.* B2. — [23] *om.* A2, B1. 2. 3. 4. — [24] ἐπαλάμαι B1. — [25] ἦσαν *add.* A2, B1. 2 3. 4. — [26] τοῦ *add.* B2. — [27] ἐκτεταμμέναι A1, ἐκτ. ἐπί τοῦ ξύλου B1. — [28] (κ. μ, α.) αὐτῷ κύριέ μου B1. 2. — [29] *om.* B1. 2. 3. 4. — [30] (ὁ - φησι) ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς Κλητοφῶν φησι A2, ὁ δὲ B1. 3. 4, τὴν θυσίαν ἣν λέγεις ὁ δέ φησιν B2. — [31] *om.* B1. 2. 3. 4. — [32] (ὃν - Θεόν) ὅνπερ ἐθεάσω κατ' ὄναρ A2, ὅνπερ (ὃν B4) κατ' ὄναρ ἐθεάσω B1. 2. 3. 4, γῦναι *add.* B1, ὦ γῦναι μομ *add.* B2. — [33] ἐστιν B1. 2. 3. 4. — [34] ὦ γυναι *add.* B4. — [35] κἀγὼ *add.* A2. — [36] *supra lin.* B1, αὐτοῦ *add.* A2, B3. — [37] ἔοικεν B1. 2. 3. — [38] (κύριε - τί) τί οὖν B1. 2. 3. 4. — [39] (καὶ - αὐτόν) μου καὶ A2. — [40] Θεὸς *add.* A2. — [41] μου *add.* B1. 2. 4. — [42] (μου - ἀποκριθεὶς) ἔλυσεν δεσμὰ διὰ τί οὐ πιστεύομεν εἰς αὐτόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς A2, ἔλυσε (διέλυσεν B3) δεσμὰ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς B1. 2. 3. 4, ἔφη ὦ γῦναι μου τί ποιήσωμεν *add.* B2. — [43] γῦναι *add.* A2. — [44] *om.* B1. 2. — [45] (αὐτὸν ἔ.) τὸν ἑαυτῆς ἀνὴρ (*sic*) ἔφη ὦ κύριέ μου Κλητοφῶν B2, ἔφη ναὶ ἀκούω A2. — [46] κύριέ μου *add.* A2. — [47] *om.* B1. 2. 3. 4. — [48] ἀνὴρ αὐτῆς φησι B3, ἑαυτῶν ζωὴν καὶ σωτηρίαν· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς Κλητοφῶν φησι πρὸς αὐτήν A2, ὦ Γλευκίππη μου *add.* B2, φησιν B4. — [49] (μ. τ. ἡ) μ. ἡ δέ A2, B1. 3. 4, μυσταγωγήσαισει (*sic*)· ἡ δὲ ἁγία B2. — [50] αὐτῆς *add.* B2. — [51] (πρὸς - Χριστοῦ) *om.* A2, B1. 2. 3. 4. — [52] διηγήσατο B1. 2. 3. 4. — [53] *om.* B3, αὐτὸ B4. — [54] ἑαυτῇ B3. — [55] (ἐν λ.) *om.* A2, B1. 2. 3. 4. — F [56] (ὑποδείξασα - μοναχόν) ὑποδείξασα αὐτὸν καὶ τὸν μοναχὸν A2, καὶ τὸν μοναχὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ B1. 2. 4, καὶ ὑποδείξασα αὐτῷ καὶ τὸν μοναχὸν B3. — [57] (κατηχ. - αὐτοῦ) κατηχ. οὖν καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἁγίου γέροντος ἐβαπτίσθη A2, καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατηχηθεὶς ἐβαπτίσθη B1. 2. 4, καὶ κατηχηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐβαπτίσθη B3. — [58] κ. τ. υἱοῦ *om.* B4.

6. — [1] ἁγίας καὶ *add.* A2. — [2] (μετὰ - ὄνομα) γεννηθέντος (πληρωθέντος B2) δὲ (καὶ τοῦ *add.* B3) καιροῦ τοῦ τεκεῖν ἔτεκεν ἄρσεν (ἄρρεν B3) καὶ ἐβάπτισε τὸ παιδίον (αὐτῷ B3) ὁ μοναχὸς B1. 2. 3. — [3] αὐτοῦ τὸ ὄνομα B2. — [4] (ὁ μ.) *om.* B3. — [5] τοιαῦτα (ταῦτα B1. 4) ὁ μοναχὸς B1. 2. 4. — [6] μηδὲ ἑαυτοῦ φεισάμενος A2, μὴ φεισάμενος ἑαυτὸν (ἑαυτοῦ B4) B1. 2. 3. 4. — [7] ἀνδρυθέντος B3. — [8] παιδὸς B1. — [9] αὐτὸν B1. 2. 3. — [10] αὐτοῦ *add.* B3. — [11] τὴν *add.* A2, B3. — [12] (κ. τ.) τοσοῦτον δὲ B1. 2. 3. 4. — [13] τ. καὶ ἱ. *om.* B1. 2. 3. 4. — [14] *om.* B3. — [15] αὐτὸν *add.* A2. — [16] (διελθεῖν - πᾶσαν) ἔμαθεν πᾶσαν B1. 2. 3, μαθεῖν B4, δ. τ. π. πᾶσαν καὶ εἶθ' οὕτως μαθεῖν A2. — [17] τε *add.* B1. — [18] γρ. τέχνην ῥιτορικὴν τε καὶ ὁμηρικὴν B3. — [19] (δὲ ἐπὶ) *om.* B1. 2, τὲ ἐπὶ B4, δὲ ἐν τοσούτῳ A2, B3. — [20] εἴκοσι τεσσάρων B1. 2. 3. 4. — [21] *om.* B1. 3. 4, δὲ B2. — [22] (μακ. τ. χρ.) τελευτησάσης B1. 2. 4. — [23] (ὅ. εὑρ.) εὑρὼν οὖν B1. 2. 3. 4, ὅθεν εὑρὼν Κλητοφῶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ A2. — [24] *om.* B1. 2. 3. 4. — [25] θυγατέραν A2, B2. — [26] Ἐπιστίμην A1, Ἐπιστίνην B4, Ἐπιστήμη B2. — [27] ταύτην τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ δὴ π. A2, αὐτὸν B4. — [28] μνῆστρα A2, B3. 4, τὸ μνῆστρον B1. 2. — [29] ὡς B1. 2. 3. 4. — [30] *om.* B1. 3. 4. — [31] ἐστιν τοῖς νεωτέροις B2. — [32] μνήστραν B4. — [33] μὴν B3. 4. — [34] *om.* B1. 2. 4.

ἠσπάζετο

PASSIO PRIOR

ἠσπάζετο αὐτὴν διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὴν τὸ ἅγιον βάπτισμα.

quam ad baptismum paratam

7. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη[1] εἶπεν[2] τῷ πατρὶ αὐτῆς· καὶ ὁ[3] πατήρ φησι[4] τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ· « Εἰπέ, νεώτερε[5], τίνος χάριν οὐκ ἀσπάζῃ τὴν μνηστήν σου, ὡς ἔθος ἐστὶ[6] τοῖς νέοις; » Ὁ δὲ Γαλακτίων[7] προφασισάμενος αἰδεῖσθαι, λέγει πρὸς τὴν Ἐπιστήμην μηδενὸς εἰδότος ἢ[8] ἀκούοντος· « Οἶδας, γύναι[9], τίνος χάριν οὐκ ἀσπάζομαί σε; » Ἡ δὲ λέγει[10] αὐτῷ[11]· « Οὐχί, κύριέ μου, καὶ[12] πάνυ λυποῦμαι περὶ τούτου[13]. » Λέγει αὐτῇ ὁ μακάριος[14] Γαλακτίων· « Διότι[15] οὐχ ὑπάρχεις χριστιανή[16], ἀλλ' ἐὰν λάβῃς τὸ ἅγιον βάπτισμα, τότε καὶ ἀσπάζομαί σε καὶ καλῶ[17] σε σύζυγον[18]. » Ἡ[19] δὲ λέγει αὐτῷ[20]· « Ὅτε[21] βούλει, κύριέ μου, βαπτισθήσομαι· μόνον τύχω τῆς ἐπιθυμίας μου[22]; » Λέγει αὐτῇ ὁ μακάριος[23] Γαλακτίων· « Ἡ ἱερωσύνη ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν[24]· σὺ οὖν[25] προσποίησαι[26] αὔριον τοῦ λούσασθαι ἐν τῷ B κήπῳ[27] μετὰ ὀθονίου καὶ εἰσελεύσομαι ἐγὼ[28] μετριάζων καὶ βαπτίσω σε. » Ποιησάσης δὲ αὐτῆς τὸ διατεταγμένον αὐτῇ[29] ἐβάπτισεν αὐτὴν ὁ μακάριος[30] Γαλακτίων εἰς ἓν[31] τῶν ὑδροχείων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου[32] πνεύματος.

ipse baptizat.

Episteme, visu monita,

8. Τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀπολουσαμένη λέγει πρὸς τὸν μακάριον[1] Γαλακτίωνα ἡ ἁγία Ἐπιστήμη[2]· « Οἶδας, κύριέ μου[3], τί κατ' ὄναρ ὁρῶ, ἀφ' οὗ[4] τὸ ἅγιον βάπτισμα εἴληφα; » Λέγει αὐτῇ ἐκεῖνος· « Εἰπέ, κυρία μου, τί ὁρᾷς; » Λέγει αὐτῷ· « Ὁρῶ παλάτιον πάνυ κεκοσμημένον[5] καὶ ἐν αὐτῷ τρεῖς χοροὺς[6] ψάλλοντας· καὶ[7] ὁ μὲν εἷς χορὸς[8] ἔχει[9] ἄνδρας μελανοφόρους[10]· ὁ δὲ ἕτερος παρθένους πάνυ[11] εὐειδεῖς[12]· ὁ δὲ τρίτος ἀνθρώπους[13] πτερωτοὺς καὶ πυριμόρφους[14]. » Λέγει αὐτῇ ὁ μακάριος[15] Γαλακτίων· « Ὄντως, κυρία[16], μακάριοι[17], εἰ γεγόναμεν καὶ ἡμεῖς[18] τοιοῦτοι. » Λέγει αὐτῷ[19] ἡ[20] Ἐπιστήμη· « Καί εἰσι, κύριε, τοιοῦτοι ἐν τῷ κόσμῳ[21]; » Λέγει[22] αὐτῇ ὁ μακάριος[23] Γαλακτίων[24]· « Ναί, κυρία μου, εἰσίν· οὗτοι γάρ[25], οὓς D βλέπεις ἐν τῷ χορῷ τῷ ἑνὶ μελανοφοροῦντας[26], κατέλιπον τὸν κόσμον καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ἑαυτῶν συζύγους καὶ ἠκολούθησαν τῷ Χριστῷ. Αἱ δὲ[27] γυναῖκες αἱ τοῦ ἑτέρου χοροστασίου εἰσὶν αἱ ἀφείσασαι[28] τὸν κόσμον, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἑαυτῶν συζύγους[29] καὶ ἀκολουθήσασαι τῷ Χριστῷ. Οἱ δὲ[30] πτερωτοί εἰσιν ἄγγελοι[31], μεθ' ὧν ἀγαλλώμενοι χορεύουσιν. » Λέγει αὐτῷ ἡ μακαρία[32] Ἐπιστήμη· « Καὶ εἰ τοῦτο ποιήσομεν[33], κύριε[34], καὶ ἐξ ἀλλήλων χωρισθῶμεν, δυνησόμεθα πάντοτε[35] ἀγαλλιᾶσθαι μετ' ἀλλήλων; » Λέγει αὐτῇ ὁ μακάριος[36] Γαλακτίων· « Δός μοι[37] τῇ ὥρᾳ ταύτῃ συνθήκας, κυρία[38], ὅτι ἀκολουθεῖς[39] μοι, καὶ οὐ χωρισθήσομαί σου[40] οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τούτῳ[41] οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι, τοῦ κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ποιοῦντος τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν. » Ἡ δὲ μακαρία[42] Ἐπιστήμη[42] ὤμοσεν αὐτῷ[43] κατὰ τοῦ κυρίου[44] Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι « ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἂν πορεύσῃ[45]. Ἡ γὰρ θεωρία[46] σου, E φησί[47], παραμυθίαν ἀπαθείας μοι παρέχει. » Τότε ὁ μακάριος[48] Γαλακτίων ἔφη πρὸς αὐτήν· « Εὐχαριστήσωμεν, κυρία, τῷ Θεῷ ἡμῶν[49], ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐν ἡμῖν, καὶ[50] ἐν ἡμέρᾳ περισπασμοῦ καὶ[51] πειρασμοῦ[52] ἡ συμφωνία ἡμῶν σταθήσεται. »

et Galaction

bona sua pauperibus distribuunt

9. Τούτων τοίνυν[1] οὕτως λεχθέντων[2], λέγει ὁ ἅγιος Γαλακτίων τῇ μακαρίᾳ[3] Ἐπιστήμῃ· « Ἰδοὺ ἐγὼ[4] πορεύομαι ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ σὺ εὐτρεπίσθητι ἀποβαλομένη[5] πάντα καὶ διαδοῦσα[6] πτωχοῖς, κἀγὼ[7] ἔσομαι τὰ ὅμοια πράττων, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ[8] ἑνωθέντες πορευσώμεθα[9] ἀμφότεροι, λαβόντες μεθ' ἡμῶν καὶ τὸν Εὐτόλμιον. Ἦν γὰρ κατηχήσας καὶ βαπτίσας με ὁ κύριος μου[10] Γαλακτίων καὶ βεβαιωσάμενός με, ἵνα μετ' αὐτοῦ γένωμαι μοναχός· καὶ ὁ μὲν[11] κύριός μου[12] Γαλακτίων τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ δέδωκεν[13] πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πτωχοῖς, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ[14] κυρία μου[15] Ἐπιστήμη ζώνας δύο, ὁρμίσκον ἕνα, ἐνώτια τέσ-

C

7. — [1] *om.* B1. 2. 4. — [2] διηγήσατο A2, B3. — [3] (καὶ ὁ) ὁ δὲ B1. — [4] εἶπεν A2. — [5] παιδίον B1. 3. 4, μοι παιδίον B2. — [6] *om.* B4, ἐστιν B1. 2. 3. — [7] *om.* B1. 2. 3. 4. — [8] (μηδ. - ἢ) τινὸς μὴ B1. 2. 3, μηδενὸς A2, B4. — [9] μου *add.* B2. — [10] (οὐκ - λέγει) σε οὐκ ἀσπάζομαι ἡ δὲ εἶπεν B1. 2. 3. 4. — [11] *om.* B2. 4. — [12] οὐκ οἶδα τίνος χάριν ἀλλ' εἰπέ μοι ὅτι B2. — [13] (π. τ.) *om.* B1. 3. 4. — [14] *om.* B1. 2. 3. 4. — [15] διὰ τί B4. — [16] χρ. οὐχ ὑπάρχεις B1. 2. 3. 4. — [17] καλέσω B1. 3. — [18] τότε σε ἀσπάζομαι καὶ καλέσω σε σύζυγόν μου ποθητὴ B2. — [19] ὁ B4. — [20] *om.* B1. 2. 3. — [21] ὅτι ὅτ' ἂν B4, δὲ *add.* B2. — [22] (βαπτισθήσομαι - μου) βαπτισθῆναι, βάπτισόν με B2, (μόνον - μου) *om.* B1. 3. 4. — [23] *om.* B1. 2. 3. 4. — [24] ἐκ τοῦ γ. τ. χ. ἐξέλιπεν B2. — [25] Ἐπιστήμη μου καὶ καλή μου σύζυγος ποίησον ὃ λέγω σοι *add.* B2. — [26] προσποίησον B1. 2. 3. 4. — [27] εἰς τὸν κῆπον B1. 2. 3. 4. [28] πρὸς σὲ *add.* A2. — [29] αὐτῆς B2. — [30] *om.* B1. 2. 3. 4. — [31] ἑνὶ B3. — [32] εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου B1. 2. 3. 4.

8. — [1] *om.* B1. 2. 3. 4. — [2] (ἡ ἁ. Ἐ.) *om.* B1. 2. 4, ἡ κυρία Ἐ. A2, B3. — [3] Γαλακτίων *add.* B2. — [4] ἀφῆς B1. 3, ἀφῇ B2. — [5] κατακεκοσμημένον B1. 2. — [6] χοροὺς τρεῖς B1. — [7] *om.* B1. 2. 3. 4. — [8] (εἷς χ.) χορὸς ὁ εἷς B1. 4, χορὸς B2. — [9] εἶχεν B3. — [10] μελανοφοροῦντας A2, B1. 2, μελανηφοροῦντας B3, μεγαλοφρονοῦντας B4. — [11] *om.* B1. 2. — [12] εὐγενεῖς B4. — [13] παρθένους B3. — [14] πυριφόρους B4. — [15] *om.* B1. 2. 3. 4. — [16] (ὄντως κ.) *om.* B1. 2. 4. — [17] μου καλῶς βλέπεις καὶ μακάριοι ἐσμὲν A2. — [18] μακάριοι εἶμεν εἰ καὶ ἡμεῖς γεγόναμεν B1. 2, μακ. ἡμεῖς εἰ γεγόναμεν B4. — [19] *om.* B1. 2. — [20] κυρία *add.* A2. — [21] εἰσιν ἐν τῷ κόσμῳ τοιοῦτοι B1. 2, εἰσὶν τοιαῦτοι ἐν. τ. κ. B4, εἰσὶν κύριέ μου τοιοῦτοι ἐν τ. κ. A2. — [22] οὖν *add.* B4. — [23] *om.* B1. 2. 4. — [24] (ὄντως - Γαλακτίων) *om.* B3. — [25] (εἰσὶν - γάρ) οὗτοι B1. 2. 3. 4. — [26] μελανηφοροῦντας B3. — [27] (αἱ δὲ) καὶ αἱ B1. 2. 3. 4. — [28] ἀφήσασαι A2, B1. 2. 3. 4. — [29] συνεύνους A2. — [30] πυρίμορφοι καὶ *add.* A2. — [31] ἄγγελοι Θεοῦ A2, οἱ ἄγγελοι B4, ἄγγελοί εἰσιν B1. 2. — [32] *om.* B1. 2. 3. 4. — [33] ποιήσω καὶ B3. — [34] *om.* B1. 2. 3. 4, μου *add.* A2. — [35] πάντες B4. — [36] *om.* B1. 2. 3. 4. — [37] ναὶ ἀληθῶς δός δέ μοι κυρία A2. — [38] *om.* A2, B1. 2. 3. 4. — [39] ἀκολουθήσεις A2. — [40] σοι B1. 2. — [41] *om.* A2, B1. 2. 4. — [42] *om.* B1. 2. 3. 4. — [43] αὐτὸν B1. 2. — [44] ἡμῶν *add.* B2. 4. — [45] ὅπου δ' ἂν A2, ὅπου ἐὰν πορεύῃ B1. 2. 3. 4. — [46] θεωρία γὰρ A2, B1. 2. 3. 4. — [47] *om.* B1. 2. 3. 4, φησιν A2. — [48] (παραμυθίαν - μακάριος) παραμυθία ἀπαθής μοι (μοι ἀπαθὴς B2) ὑπάρχει (παρέχει B3) ὁ δὲ B1. 2. 3, παραμυθία ὑπάρχει ὁ δὲ B4. — [49] (εὐχ. - ἡμῶν) εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου B1. 2, εὐχαριστήσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν B3, εὐχ. κ. τῷ ἀγαθῷ καὶ φιλανθρώπῳ ἡμῶν Θεῷ A2. — [50] ἐλεήσεν ἡμᾶς καὶ γὰρ καὶ A2. — [51] (περισπ. καὶ) *om.* A2, B1. 2. 3. — [52] (καὶ πειρ.) *om.* B4.

F

9. — [1] *om.* B1. 2. 3. 4. — [2] ἐχόντων B1. 2. 3. 4, καὶ συμφωνηθέντων τῶν μεταλλήλων *add.* A2. — [3] ἁγία B1. 2. 4. — [4] κυρία *add.* A2. — [5] ἀποβαλλομένη A1, B2. 3. 4. — [6] διδοῦσα B1. 2. — [7] οὖν *add.* B4. — [8] ἡμ. τρίτῃ B1, ἡμ. τῇ τρίτῃ A2, B2. 3. 4. — [9] οἱ *add.* B1. 4. — [10] ὁ ἐμὸς κύριος B1. 2. 3. 4. — [11] (καὶ - μὲν) ὁ δὲ ἐμὸς B1. 2. 3. 4. — [12] (κ. μου) *om.* B3. — [13] διέδωκεν B1. 2. 3. — [14] (πάντα - ἡ) ἐκ τοῦ ἰδίου πλούτου τάλαντα διακόσια (λίτρας διακόσιας B3) ἡ δὲ B1. 2. 3. 4. — [15] κ. μ. *om.* B3.

σαρα,

A σαρα, ψέλλια[16] περιδέραια[17] καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάντα αὐτῆς τὸν στολισμὸν διένειμεν πένησιν[18]· καὶ τῇ νυκτὶ ἀπάραντες ἐπορεύθημεν καὶ διὰ δέκα ἡμερῶν[19] κατηντήσαμεν[20] εἰς τὸ ὄρος Πούπλιον[21].

et in solitudinem recedunt.

Ἦσαν δὲ ἐκεῖ[22] μοναχοὶ τὸν ἀριθμὸν δυοκαίδεκα, ἔχοντες ἀπὸ μήκοθεν αὐτῶν ἀδελφὰς πάνυ γραΐδας τέσσαρας οὕστινας[23] ἀνιχνεύσαντες εὕρομεν καὶ κρούσαντες[24] καὶ τὸν σκοπὸν ἡμῶν εἰρηκότες αὐτοῖς[25], ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ τίμιοι καὶ ἅγιοι[26] ἄνδρες ἐκεῖνοι μετὰ χαρᾶς[27] καὶ ἀπέκειραν ἡμᾶς, τὴν δὲ κυρίαν μου Ἐπιστήμην ἀπέστειλαν εἰς τὸ ἀσκητήριον τῶν ἁγίων γυναικῶν. Ἡ δὲ καταδεξαμένη ἀπῄει εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ[28]· ἡμεῖς δὲ[29] κατελείφθημεν[30] εἰς τὸ τῶν μοναχῶν καταγώγιον.

Galactionis virtutes.

10. Τὰ δὲ τῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς[1] ἀσκήσεως τοῦ κυρίου[2] μου[3] Γαλακτίωνος[4] πῶς ἐξείπω[5]; οὐκ αὐταρκεῖ[6] γάρ μου[7] ἡ γλῶσσα[8] ἢ τὰ χείλη διηγήσασθαι[9] τοὺς πόνους καὶ τοὺς[10] μόχθους οὕσπερ ἐνεδείξατο[11]· ἤσθιεν[12] γὰρ[13] ἐν δυσὶν ἔτεσιν[14]
B ἀπὸ σαββάτου[15] εἰς σαββάτον, ἠγρύπνει δὲ[16] τοσοῦτον[17], ὥστε ὁρᾶσθαι αὐτὸν ἐν εἴδει νεκροῦ, ἔψαλλέν[18] τε τὰς ἑωθινὰς αὐτοῦ καὶ νυκτερινὰς εὐχὰς[19] ἀδιαλείπτως, πρώτην, τρίτην, ἕκτην, ἐνάτην[20] καὶ τὰ ἑσπερινὰ αὐτοῦ· καὶ ποῖος ἂν ἐφίκοιτο λόγος τῶν τούτου ἀρετῶν καὶ[21] ἀγωνισμάτων, τοὺς πόνους αὐτοῦ τίς ἐξιχνιάσει[22], τοὺς μόχθους αὐτοῦ τίς ἐκμετρήσει[23], τοὺς ὀδυρμοὺς αὐτοῦ τίς συγγράψεται[24]; τοσοῦτον δὲ εἰς[25] ἁγνείας ἤλασεν[26] ἀρετήν, ὥστε μὴ ἰδεῖν χαρακτῆρα γυναικὸς[27] τὰ ἓξ ἔτη τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ· πολλάκις γὰρ οἱ ἅγιοι γέροντες ἐκεῖνοι[28] παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες[29]· « Ἐλθὲ[30] μεθ' ἡμῶν καὶ θέασαι τὴν κυρίαν τὴν διάκονον, ὅτι ἐνενηκοστὸν ἄγει ἔτος[31] ἐν τῷ σχήματι· ὡσαύτως δὲ ὁρᾷς καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἐπιστήμην » καὶ[32] οὐκ ἠνείχετο[33] λέγων ὅτι « ἕως καιροῦ ἀναγκαίου οὐκ ὄψομαι[34] αὐτήν[35]. »

Imminentis persecutionis

11. Ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους διωγμὸς μέγας κατὰ[1] τῶν χριστιανῶν καὶ πάντες ἠναγκάζοντο θύειν τοῖς δαίμοσιν. Ἀπελθὼν[2] δέ τις ἀπήγγειλε[3] τῷ ἄρχοντι Οὔρσῳ[4] τὰ περὶ τῶν ἐν Σινᾷ[5] ὄρει καθεζομένων μοναχῶν, ὅτι τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦσι[6] καὶ τοὺς θεοὺς ἡμῶν βλασφημοῦσιν[7]· καὶ εὐθέως ἀπέστειλε[8] φάλαγγα[9] στρατιωτῶν πρὸς τὸ συλλαβεῖν πάντας[10] τοὺς ἐκεῖσε ὄντας μοναχοὺς καὶ ἐνέγκαι αὐτοὺς[11] εἰς[12] τὸ κριτήριον. *Passio prior*

Episteme divinitus certior fit.

Τῇ οὖν νυκτὶ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ συλληφθῆναι ἔμελλον[13] οἱ ἅγιοι[14], ὁρᾷ ἡ μακαρία Ἐπιστήμη ὄναρ τοιοῦτον. Ἐδόκει γὰρ ἑστάναι ἐν τῷ[15] παλατίῳ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Γαλακτίωνος καὶ μετ' αὐτοῦ στεφανοῦσθαι[16] ὑπὸ τοῦ βασιλέως· καὶ τῇ ἕωθεν ἀποστείλασα προσκαλεῖται[17] τὸν γέροντα, ὃς ἦν ἡγούμενος τοῦ κυρίου μου[18] Γαλακτίωνος· καὶ[19] ἐλθόντα[20], διηγεῖται[21] αὐτῷ[22] πάντα[23], ὅσα κατ' ὄναρ ἐθεάσατο, παρακαλοῦσα[24] αὐτὸν[25] δοῦναι αὐτῇ[26] καὶ τὴν λύσιν τῆς ὁράσεως. Ὁ δὲ[27] τίμιος καὶ ἅγιος γέρων ἐκεῖνος λέγει αὐτῇ· « Τέκνον, τὸ παλάτιόν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, οἱ δὲ[28] E
στέφανοι πόνων καὶ ἀγώνων[29] ἀμοιβαί. Ὁ δὲ[30] βασιλεύς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ[31], δι' ὃν πολλὰ ὑπομενεῖτε[32] σύ τε[33] καὶ ὁ κύρις[34] Γαλακτίων βασανιστήρια ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος Οὔρσου. Μὴ οὖν λειποτακτήσῃς, τέκνον[35]· πολλὰ γάρ σε μένουσιν ἀγαθά[36]. » Ἡ δὲ τὸν χρησμὸν τοῦ ὀνείρατος δεξαμένη ηὐχαρίστησε τὸν Θεὸν τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν[37].

Primus capitur Galaction;

12. Φθασάντων δὲ[1] τῶν στρατιωτῶν καὶ[2] ἐν ἐκείνῳ τῷ ὄρει, ἔνθα ἠσκοῦντο[3] οἱ δύο φωστῆρες οἱ μεγάλοι Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη, εὗρον[4] τὸν κύριόν μου Γαλακτίωνα[5] ἀναγινώσκοντα τὰ τοῦ Θεοῦ μεγαλεῖα[6]. Οἱ γὰρ[7] λοιποὶ τῶν μοναχῶν ἔφυγον πάντες[8]. Κρατήσαντες δὲ τὸν ὅσιον Γαλακτίωνα μόνον[9], ἔσυρον[10] ἐπὶ τὸ κριτήριον. Ὁ δὲ ἠκολούθει ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν. Ἡ δὲ μακαρία Ἐπιστήμη ἐπάνω[11] τοῦ ὄρους ἦν[12] κρυπτομένη μετὰ καὶ ἑτέρων παρθένων· καὶ ὡς[13] ἤκουσεν, ὅτι

[16] ψελία A 2, B 4, (τ. ψ.) ζυγὰς τέσσαρας ψελία καὶ B 3. —
C [17] περιδέρραια A 1. — [18] καὶ ὀρφανοῖς *add.* A 2. — [19] (δ. δ. ἡμ.) *om.* B 1. 2. 3. — [20] μετὰ δέκα ἡμέρας *add.* B 1. 2. 3. — [21] Πουπλείῳ B 1, Πλείῳ B 2, Πόπλιον B 4. — [22] (ἦσαν - ἐκεῖ) κἀκεῖ ἦσαν B 1. 2. 3, κακοὶ ἦσαν B 4. — [23] ἐρευνήσαντες καὶ *add.* A 2. — [24] (εὕρομεν κ. κρούσαντες) ἐκρούσαμεν B 1. 2. 3. 4. — [25] *om.* B 1. 2. 3. 4, εἰρηκότων αὐτοὺς A 2. — [26] (τίμιοι καὶ ἅγ.) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [27] (ἐκ. μ. χαρᾶς) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [28] κυρίῳ B 1. 2. 4. — [29] *om.* B 2. — [30] ἀπήειμεν B 1. 2, ἀπίημεν B 4, ἄπιμεν B 3.

10. — [1] *om.* B 1. 3. 4. — [2] ἁγίου B 3. — [3] *om.* B 3. — [4] *om.* B 2. 4. — [5] ἀγαπητοὶ *add.* A 2. — [6] εὐταρκεῖ A 1, B 3, εὐταρακεῖ B 4, ἐπαρκεῖ A 2. — [7] μου γὰρ B 3. — [8] γλῶττα A 2. — [9] (γὰρ - διηγήσασθαι) μοι πλῆθος χαρτίων γράψαι τοὺς πόνους B 1. 4. — [10] *om.* B 1. 4. — [11] (οὕσπερ ἐνεδ.) αὐτοῦ B 1. 2. 4. — [12] ἔσθιεν B 2. — [13] γὰρ τοῖς B 3 (?). — [14] (ἐν δ. ἔ.) *om.* A 2. — [15] σάββατον B 1. 2. — [16] τε B 1. 2. — [17] (ἠγ. δὲ τοσοῦτον) *om.* B 4. — [18] ἔψαλεν B 2. — [19] ἑωθινὰς εὐχὰς καὶ νυκτερινὰς B 4. — [20] πρώτην τε (καὶ B 2) τρίτην καὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην B 2. 4. — [21] (ἀρετῶν καὶ) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [22] ἐξηχνιάσοι B 4. — [23] ἐκ μετρεῖ B 3. — [24] συγγράψηται B 4. — [25] *om.* A 2, B 2. 4. — [26] εἰς *add.* A 2. — [27] γυναίου B 1. 2. 3. 4. — [28] *om.* B 4, ἐκεῖνοι γέροντες A 2, B 1. 2. 3. — [29] (παρ. - λέγοντες) ἔλεγον αὐτῷ B 1. 2. — [30] ἄπελθε B 3. — [31] ἔτος ἄγει B 3. 4. — [32] ὁ δὲ A 2. — [33] ἠνέσχετο A 2, B 2, ἠνήχετο B 1. 3. 4, ὁ κύριός μου *add.* B 1. 2. 3. 4. — [34] οὐχ ὄψομαι B 4, οὐκόψομαι B 3. — [35] αὐτὰς B 1. 2. 3. 4.

11. — [1] *om.* B 1. 3. 4. — [2] ἐλθὼν B 1. 2. 4. — [3] ἀνήγγειλεν A 2, B 1. 3. 4. — [4] τὸν ἄρχοντα Οὖρσον B 1. — [5] τῷ *add.* A 2. — [6] ὁμολογοῦσιν A 2, B 1. 2. 3. — [7] δυσφημοῦσιν A 2, B 1. 2. 3. — [8] (καὶ εὐθ. ἀπ.) ἀπέστειλεν οὖν B 1. 2. 3, καὶ ἀπέστειλε B 4, καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος ἄρχων εὐθέως ἀπέστειλεν A 2. — [9] φάλαγγας B 1. 2. 3. — [10] ἅπαντας A 2. — [11] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [12] πρὸς B 1. 2. 3. 4. — [13] ἤμελλον B 1. 2. 3. 4. — [14] (οἱ ἅγιοι) *om.* A 2. — [15] *om.* B 3. — [16] καὶ στεφανοῦσθαι μετ' αὐτου B 1, καὶ στ. ὑπ' αὐτοῦ B 2, καὶ στεφ. B 3. — [17] (καὶ - προσκαλεῖται) ἀποσταλεῖσα δὲ ἕωθεν προσεκαλέσατο B 1. 2. 3, ἀποσταλεὶς οὖν ἕωθεν προσκ. B 4. — [18] (τοῦ - μου) τοῦ ἁγίου B 1. 2. 3. 4. — [19] ὁ δὲ A 2. — [20] *ila* A 1, ἐλθὼν A 2, *om.* B 1. 2. 3. 4. — [21] διηγήσατο B 1. 2. 3. — [22] αὐτὸν B 1. — [23] ὅσα B 3. — [24] παρακαλέσασα A 2, παρακαλέσας B 1. 2, παρεκάλεσα B 3. — [25] αὐτῷ B 3. 4. — [26] αὐτὴν A 2, B 3. — [27] ὄντως *add.* A 2. — [28] (τίμιος - δὲ) γέρων ἔφη (λέγει B 3) αὐτῇ τὸ παλάτιον τέκνον ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐστίν· οἱ B 1. 3. 4, γέρων ἔκλαυσε καὶ ἐστέναξε εἶτα λέγει αὐτῆς ὦ Ἐπιστήμη τὸ παλάτιον ἐστιν ἡ β. τ. οὐρ. καὶ B 2. — [29] καμάτων εἰσιν B 2, εἰσιν *add.* A 2, B 1. 3. 4. — [30] *om.* B 1. 3. 4, καὶ ὁ B 2. — [31] (ὁ - Θεοῦ) *om.* B 1. 2. 3. 4, τοῦ Ζῶντος *add.* A 2. — [32] ὑπομένετε B 1, ὑπομείνητε B 3. — [33] τέκνον B 3. — [34] κύριος B 2. — [35] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [36] βάσανα B 3. — [37] τῷ Θεῷ τῷ δοτῆρι τ. ἀγ. A 2, τῷ Θεῷ B 1. 2. 3. 4. F

12. — [1] οὖν B 1. 2. 3. — [2] *bis scriptum* B 1. — [3] ἤσκουν καὶ A 2. — [4] εὕροσαν B 1. 2. 3, ηυρον B 4. — [5] (τὸν - Γαλακτίωνα) αὐτὸν B 1. 2. 3. — [6] (Θεοῦ μεγ.) θεῖα λόγια A 2, Θεοῦ λόγια B 1. 2. 3. — [7] δὲ B 3. — [8] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [9] *om.* A 2, (τὸν - μόνον) μόνον τὸν Γαλακτίωνα B 1. 2. 4, μόνον τὸν ὅσιον Γ. B 3. — [10] αὐτὸν *add.* A 2. — [11] ἐπανωθεν A 2, B 1. 2. 3. — [12] *om.* B 1. 2. 3. — [13] (καὶ ὡς) *om.* B 1. 2. 3.

ὁ κύριος

PASSIO PRIOR

quem Episteme

ὁ κύριος αὐτῆς Γαλακτίων ἀπέρχεται[14] δεδεμένος ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ τυφθῆναι[15], πεσοῦσα παρὰ[16] τοὺς πόδας τῆς διακόνου, λέγει[17] πρὸς αὐτήν· « Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποινά μου· ἰδοὺ γὰρ[18] ἀλγεῖ μου ἡ καρδία πάνυ[19], ὅτι τὸν κύριόν μου[20] Γαλακτίωνα ἦραν οἱ θεομάχοι πρὸς τὸν παράνομον καὶ[21] ἀσεβέστατον[22] ἄρχοντα. Καὶ ἰδοὺ πορεύομαι κἀγώ, ἵνα σὺν αὐτῷ τελειωθῶ[23]. » Λέγει[24] αὐτῇ ἡ διάκονος· « Μή, τέκνον μου Ἐπιστήμη, μὴ[25] ἀπέλθῃς, μήπως οὐχ ὑπομείνῃς τὰ βασανιστήρια καὶ ἀρνήσῃ τὸν Χριστόν, μολύνῃς δὲ καὶ τὴν παρθενίαν σου. » Λέγει ἡ ἁγία πρὸς τὴν διάκονον· « Μὴ γένοιτό μοι μεῖναι[26] ὄπισθεν τοῦ κυρίου μου Γαλακτίωνος ὥραν μίαν[27]· δι' αὐτοῦ γὰρ ἔγνων τὸν Χριστόν, Θεὸν ὄντα ἀληθινὸν[28] καὶ δημιουργὸν πάσης πνοῆς[29]· δι' αὐτὸν κατέλιπον πάντα, πλοῦτον, γονεῖς, κτήματα[30], καὶ πᾶσάν μου τὴν περιουσίαν, πολλὴν οὖσαν σφόδρα[31], ἵνα μὴ χωριστῶ αὐτοῦ μήτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι μήτε[32] ἐν τῷ μέλ-
B λοντι. » Λέγει αὐτῇ ἡ διάκονος· « Γένοιτό σοι, τέκνον, ἡ ὁδὸς ἐν πᾶσιν[33] εὐλογητή, καὶ τελέσεις[34] τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεώς σου[35] ὡς Θέκλα ἡ πρωτομάρτυς. » Τότε[36] ἀσπασαμένη[37] πάσας τὰς ἀδελφάς, δρομαία[38] ἔφθασεν ὄπισθεν τοῦ μακαρίου Γαλακτίωνος καί φησιν πρὸς αὐτόν· « Βραβευτὰ τῆς σωτηρίας μου[39], δι' οὗ Θεὸν ἀληθινὸν ἔγνων τὸν Χριστόν, μὴ ἐγκαταλίπῃς[40] με[41] τὴν ταπεινήν, ἀλλ'[42] αἴτησαι[43] τὸν Κύριον, ἵνα σύν σοι τελειωθῶ, καὶ ἀχώριστοι ἐσόμεθα ὡς[44] ἐν τῷ νῦν αἰῶνι[45] καὶ ἐν τῷ μέλλοντι[46]. »

ultro sequitur,

donec ipsa corripitur;

13. Στραφέντες δὲ[1] οἱ στρατιῶται καὶ θεασάμενοι αὐτήν, ἔδησαν καὶ αὐτὴν σὺν τῷ ἁγίῳ. Περιπατούντων δὲ αὐτῶν[2], ἐδίδασκεν αὐτὴν[3] ὁ[4] ἅγιος[4] Γαλακτίων[5] λέγων· « Κυρία μου καὶ ἀδελφή, μὴ φοβηθῇς τὰς τιμωρίας καὶ τὰς ἀπειλὰς τοῦ τυράννου· ἀλλὰ[6] μικρὸν ὑπομείνωμεν[7], ἵνα[8] στεφανωθῶμεν εἰς ὅλους αἰῶνας[9]. Βλέπε, κυρία[10], μή σε ἀπατήσωσιν[11] ἔν τινι τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου τούτου· πάντα γὰρ ταῦτα πρόσκαιρα καὶ φθαρτά εἰσιν[12] καὶ παρέρχονται δίκην ὀνείρου. » Λέγει αὐτῷ ἡ μακαρία Ἐπιστήμη· « Κύριε[13], κατ' ἴχνος σου πορεύσομαι[14]· καὶ εἴ τι ὁρῶ σε πράττοντα, ποιήσω κἀγώ[15]. » Φθασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὰ τοῦ ἄρχοντος προαύλια[16], ἦλθέ τις[17] τῶν ὑπερετῶν λέγων· « Τηρηθήτωσαν[18] εἰς τὴν αὔριον· τῇ δὲ ἐπαύριον προκαθίσας[19] ὁ ἀσεβέστατος[20] καὶ παράνομος[21] Οὖρσος[22] ἐκέλευσεν εἰσαχθῆναι τοὺς ἁγίους Γαλακτίωνα καὶ Ἐπιστήμην. Ὡς δὲ εἰσήχθησαν[23], λέγει αὐτοῖς[24] ὁ ἄρχων[25]· « Τίς ὑπάρχει ὁ μελανοφόρος[26] οὗτος καὶ αὕτη ἡ ὁμοία αὐτῷ[27]; » Λέγει ὁ ἅγιος[28]· « Μοναχοί ἐσμεν καὶ χριστιανοί. » Ὁ ἄρχων λέγει[29]· « Καὶ τίς ἐστιν ὁ Χριστός; » Ὁ ἅγιος λέγει[30]· « Ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. » Ὁ ἄρχων λέγει[31]· « Καὶ οἱ θεοὶ τίνες εἰσίν; » Ὁ ἅγιος λέγει[32]· « Λίθοι καὶ ὕλη φθαρτή[33]. » Τότε χολέσας σφόδρα ὁ ἄρχων λέγει[34]· « Ἐκδύσατε[35] τοῦτον τὸν βλάσφημον[36] καὶ σφοδρῶς βουνευριζέσθω[37]. » Τυπτομένου δὲ τοῦ ἁγίου[38] ἐπὶ πολύ[39], ἔκλαιεν[40] μακαρία Ἐπι- E
στήμη[41] καὶ ἔλεγεν· « Ὦ ἀσπλαγχνία[42] τυράννου, ὢ[43] ἀπανθρωπία ἄρχοντος· ἄθλιε[44], πῶς οὐκ ἐλεεῖς τοιαῦτα ὡραῖα μέλη καταναλίσκων[45] ταῖς μάστιξι[46], φεῖσαι τοῦ νέου, ὦ μιαρὲ καὶ ἀκάθαρτε[47]. »

trahuntur ambo

ad Ursum praesidem

qui, oratu Epistemes,

14. Ταῦτα τοίνυν εἰποῦσα ἡ ἁγία[1], ὀργισθεὶς[2] ὁ ἄρχων σφόδρα[3] ἔφη· « Γυμνώσατε[4] τὴν μαίναδα ταύτην[5]· ὁρῶ γὰρ[6] αὐτῆς τὴν προαίρεσιν ἀναιδείας μεμεστωμένην ὑπάρχουσαν[7]. » Γυμνωθείσης δὲ αὐτῆς μέχρις ὀθόνης[8], λέγει[9] τῷ τυράννῳ· « Ἐπικατάρατε καὶ τρισάθλιε[10], ἐν τῷ ἁγίῳ μου[11] βαπτίσματι, ὃν ὁ Θεὸς ἐν ἁγνείᾳ μοι[12] συνέζευξεν ἄνδρα[13], τὴν γύμνωσίν μου οὐ τεθέαται καὶ σὺ[14] ἐπιτρέπεις γυμνήν με παραστῆναι[15] ἐνώπιόν σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ[16] τυφλωθήτωσαν ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, ἵνα μηδ' ὅλως[17] ἴδητε μου τὴν γύμνωσιν. » Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τῆς ἁγίας[18] ἐτυφλώθη ὁ ἄρχων εὐθὺς[19] καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες. Τότε[20] ἔκραξαν[21] λέγοντες· « Σῶσον ἡμᾶς, ἁγία δούλη τοῦ[22] Χριστοῦ, ἀπὸ τοῦ σκότους τούτου καὶ

cum satellitibus obcaecatur

C [14] ἀπάγεται B 1 (?). 2. 4. — [15] *corr. rec. prius* τυ|||||θῆναι A 1, τυθῆναι A 2, B 1. 3. 4, θῆναι B 2, καὶ *add.* B 1. 2. 3. — [16] πρὸς B 1. 2. 4. — [17] φησὶν B 1. 2. 3, φησὶ A 2, B 4. — [18] *om.* B 2. — [19] *om.* B 1.2. 3. 4. — [20] *om.* B 3. — [21] (παρ. καὶ) B 1. 2. 3. 4. — [22] ἀσεβέστατον καὶ παράνομον A 2. — [23] τελευτήσω B 1. 2. 4. — [24] οὖν *add.* B4. — [25] *om.* A 2. — [26] εἶναι B 3. — [27] (ὥραν μίαν) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [28] ἀληθινὸν ὄντα B 2. — [29] (καὶ - πνοῆς) *om.* B2. 3. 4. — [30] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [31] (πολλὴν οὖσαν σφ.) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [32] οὔτε B 2 — [33] ἐν πάσῃ ἡ ὁδός σου B 3. — [34] τελέσοις B 1 — [35] σου τῆς ἀθλήσεως B 3. 4. — [36] *om.* B 1. 2. 3. — [37] οὖν *add.* B 1. 2. 3, γοῦν *add.* B 4. — [38] δρομέως B 1, δρομαίως B 4, δρομέα B 3. — [39] ἐμῆς σωτηρίας A 2. — [40] καταλείπῃς B 4. — [41] *om.* B 4. — [42] ἐμὲ B 1. 2. 3. 4. — [43] αἰτῆσαι B 3. — [44] καὶ B 3. — [45] (ἐν - αἰῶνι) *om.* B 1. 2. 4. — [46] αἰῶνι *add.* B 1. 2. 4.

13. — [1] οὖν B 4. — [2] κατὰ τὴν ὁδὸν A 2. — [3] *om.* B 2. — [4] *om.* B 4. — [5] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [6] *om.* A 2, (κυρία - ἀλλὰ) *om.* B1. 2. 3. 4. — [7] οὖν ὑπομένομεν A 2. — [8] καὶ *add.* A 2. — [9] (εἰς - αἰῶνας) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [10] γύναι B 1. 2. 3. 4. — [11] ἀπ. σε B1. 2. 4. — [12] εἰσὶν καὶ φθ. A 2. — [13] μου *add.* A 2, (τούτου - κύριε) λέγει αὐτῷ ἡ Ἐπιστήμη B 1. 2. 3. 4. — [14] κύριέ μου *add.* B 4. — [15] (ποιήσω κ.) καὶ ποιήσω B 1. 4, τοῦτο καὶ ποιήσω B 2. — [16] προσαύλια A 1, προπύλαια B 4, προάβλια B 2. — [17] ἦλθεν εἷς A 2. — [18] γοῦν *add.* B 4 — [19] καθήσας B 3. — [20] ἀσεβὴς B 1. 2. 3, A 2. — [21] (καὶ π.) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [22] ἐπὶ τοῦ βήματος *add.* A 2. — [23] ἁγίους· ἤχθησαν οὖν οἱ ἅγιοι Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη καὶ B 4. — [24] (ἐκέλευσεν - αὐτοῖς) ἤχθησαν (εἰσήχθησαν B 3) οἱ ἅγιοι Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη καὶ λέγει B1.2.3. — [25] ὁ ἄρχων λέγει A 2. — [26] μελανὸς B1. 2. 3. 4. — F
[27] αὐτοῦ B 3, (καὶ - αὐτῷ) *om.* B4, (τίς - αὐτῷ) τίς ἐστιν οὗτος ὁ μελανοφόρος καὶ αὕτη ἡ ὁμ. αὐτου A 2. — [28] ὁ ἅγιος Γαλακτίων εἶπεν A 2. — [29] λέγει ὁ ἄρχων B 1. 2. 4. — [30] λέγει ὁ ἅγιος B 1. 2. 3. 4, ὁ ἅγιος Γαλακτίων εἶπεν A 2. — [31] (καὶ - λέγει) λέγει Οὖρσος B 1. 2, λ. ὁ Οὖρσος B 4, ὁ ἄρχων λέγει B 3. — [32] εἶπεν B 1. 2. 3. 4, Γαλακτίων εἶπεν A 2. — [33] φθαρτικοὶ B 2, φθαρτικὴ B 3, λίθη (*sic*) καὶ ξύλα καὶ ὕλη φθαρτική B4. — [34] τότε λέγει ὁ ἡγεμὼν B 1. 2. 4. — [35] τοῖς ὑπηρέταις ἐκδύσατε ἐν τάχει A 2. — [36] καὶ ὑβριστὴν *add.* A 2. — [37] βουνεύροις τύψατε αὐτὸν B 2. — [38] μακαρίου B 3, Γαλακτίωνος *add.* A 2. — [39] (ἐπὶ π.) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [40] ἁγία καὶ *add.* B 4. — [41] *om.* B 1. 2. 3. — [42] τοῦ *add.* B 3. — [43] καὶ B 1. 2. — [44] *om.* B 1. 2. 3. 4, καὶ ταλαίπωρε *add.* A 2. — [45] καταναλίσκειν B 1. 2. 4. — [46] μάστιξιν B 1. 2. 3. 4. — [47] ἀπάνθρωπε B 2, (καὶ ἀκ.) *om.* B 1. 3. 4.

14. — [1] (ταῦτα - ἁγία) *om.* A 2, B 1. 2. 3. 4. — [2] δὲ *add.* A 2, B 1. 2. 3. 4. — [3] *om.* B 1. 2. 3. 4, ἐπὶ τοῖς ῥήμασιν τῆς ἁγίας *add.* A 2. — [4] καὶ *add.* A 2. — [5] αὐτὴν τὴν μαινάδα B 4. — [6] καὶ *add.* A 2. — [7] *om.* A 2, B 1. 3, (αὐτῆς - ὑπάρχουσαν) τὴν προαίρεσιν αὐτῆς διασμεμεστωμένην (*sic*) B4. — [8] ὀθονίου B 3, ἐν τάχει μέχρις ὀ. A 2, μέχρι ὀ. B 4. — [9] ἡ ἁγία *add.* B 2. 3. 4. — [10] τύραννε *add.* A 2, (καὶ τρισ.) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [11] *om.* B 3. — [12] *om.* B 1. (ἐν ἁ. μοι) μοι ἐν ἁγνείᾳ A 2, B 4, ἐν γεῖ μοι B 3, μοι ἐν ἀγνοίᾳ B 2. — [13] ἀνδρὶ B 3. — [14] ἐπικατάρατε *add.* B 2. — [15] στῆναι A 2, B 1. 2. 3. 4. — [16] τούτου *add.* A 2. — [17] (μηδ' ὅλως) *om.* A 2, B 1. 2. 3. 4. — [18] (ἅμα - ἁγίας) *om.* B 1. 2. 3. 4, εὐθέως A 2. — [19] *om.* A 2. — [20] οὖν *add.* B 4. — [21] ἅπαντες *add.* A 2. — [22] *om.* A 2, B 1. 3.

πιστεύσομεν

sed mox sanatur; πιστεύσομεν τῷ Θεῷ σου.» Ἡ δὲ ἁγία[23] σπλαγχνισθεῖσα ἐπ' αὐτοῖς, ἐπεκαλέσατο τὸν Θεόν, καὶ ἀνέβλεψαν παραχρῆμα πάντες καὶ[24] ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν[25] ψυχαὶ πεντηκοντατρεῖς. Ὁ δὲ ἀκάθαρτος καὶ πονηρὸς[26] ἄρχων πάλιν μανεὶς[27] κατ' αὐτῶν ἔφη· «Αὕτη ἡ τύφλωσις ἐκ τῶν μεγίστων[28] θεῶν ἡμῖν ἐδόθη, ὡς καταδεξαμένων ἡμῶν ὑβρισθῆναι[29] αὐτούς· ἀλλ'[30] ὀξύνατε καλάμους καὶ ἐμβάλετε[31] εἰς τοὺς ὄνυχας αὐτῶν.» Ποιησάντων δὲ[32] τῶν ὑπηρετῶν τὸ κελευσθὲν αὐτοῖς, ἔκαμνον οἱ ἅγιοι σφοδρῶς καὶ ἐβόων λέγοντες[33]· «Γνῶθι, ὦ τύραννε, ὅτι[34] Χριστῷ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ[35] λατρεύομεν, τοὺς δὲ θεούς σου[36] καταπατοῦμεν[37].»

manibus pedibusque praecisis, **15.** Ὁ[1] ἄρχων λέγει τοῖς ὑπηρέταις· «Κόψατε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἵνα μὴ[2] βλασφημῶσιν[3].» Κοπτομένων δὲ τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἐβόων οἱ ἅγιοι· «Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, ὅτι τῷ σῷ πόθῳ τρωθέντες ἠκολουθήσαμέν σοι.» Ὁ δὲ κάκιστος καὶ δεινὸς ἄρχων[4] πάλιν[5] διετάξατο κοπῆναι αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας[6]. Κοπτομένων δὲ[7] τῶν ποδῶν αὐτῶν[8], ἐβόων[9] οἱ ἅγιοι[10]· «Ἀνάθεμα τοῖς θεοῖς σου[11], τύραννε[12], εὐλογητὸς δὲ[12] ὑπάρχει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας[13].» Τότε ὁ ἄρχων[14] ἔδωκεν κατ' αὐτῶν τὴν[15] ἀπόφασιν τοῦ ἀποτμηθῆναι αὐτούς[16]. Ἄραντες δὲ τοὺς ἁγίους μάρτυρας[17] Γαλακτίωνα καὶ Ἐπιστήμην[18] καὶ[19] ἐξαγαγόντες αὐτοὺς[20] ἔξω τῆς αὐλῆς τοῦ ἄρχοντος[21], ἀπεκεφάλισαν αὐτοὺς μηνὶ νοεμβρίῳ πέμπτῃ[22], ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Εὐτολμίου ὁρῶντος. Εἴασαν[23] δὲ τὰ τίμια καὶ ἅγια αὐτῶν λείψανα[24] ἐν ἐκείνῳ[25] τῷ[26] τόπῳ. Καὶ[27] λαβὼν αὐτὰ ἐγὼ[28] καὶ *martyres capite plectuntur.* πολλὰ δακρύσας ἐκήδευσα[29] εἰς[30] δόξαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ[31] ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος[32] εἰς τοὺς[33] αἰῶνας τῶν[34] αἰώνων[34], ἀμήν.

Passio prior

[23] μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἐπιστήμη *add.* A 2. — [24] (ἀνέβλεψεν - καὶ) παραχρῆμα ἀνέβλεψαν ἅπαντες τότε A 2. — [25] (σπλαγχνισθεῖσα - Χριστὸν) ἐπεκαλέσατο Κύριον (*om.* B 2) τὸν Θεὸν καὶ ἀνέβλεψαν (καὶ ἐπιβλέψαντες τὸ γεγονὼς *add.* B 2) ἐπίστευσαν B 1. 2. 3. 4. — [26] (ὁ - πονηρὸς) ὅμως ὁ B 1. 2. 3. 4. — [27] μανεὶς πάλιν B 1. — [28] *om.* A 2, B 1. 2. 3. 4. — [29] ὑβρίσαι B 3. — [30] ἀλλὰ B 1. 4. — [31] ἐμβάλατε B 4. — [32] οὖν B 1. 2. — [33] *om.* A 2. — [34] (γνῶθι - ὅτι) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [35] (τῷ - Θεοῦ) *om.* B 1. 2. 3. 4. — [36] ἐξουθενοῦμεν καὶ *add.* A 2 — [37] καταπτύομεν B 4.

B

15. — [1] πάλιν οὖν ὁ πονηρὸς A 2. δὲ *add.* B 4. — [2] ἐνυβρίζοντες *add.* A 2. — [3] εἰς τοὺς Θεοὺς *add.* A 2. — [4] ἐκεῖνος *add.* A 2. — [5] πάλιν δὲ ὁ ἄρχων B 1. 2. 4. — [6] καὶ τούτου γενομένου καὶ *add.* A 2. — [7] *om.* A 2. — [8] αὐ αὐτῶν (*sic*) B 1. — [9] ἐβόουν B 4. — [10] (ἀνάστα - ἅγιοι) *om.* B 3. — [11] ὑμῶν B 1. 2. 3. 4. — [12] *om.* B 1. 2. 3. 4. — [13] τῶν αἰώνων *add.* A 2. — [14] (ὁ ἄρχ.) *om.* B 3. ἰδὼν τὸ στερρὸν αὐτῶν τῆς πίστεως *add.* A 2. — [15] *om.* B 3. — [16] αὐτῶν τὰς κεφαλάς A 2. B 3. — [17] *om.* B 1. 2. 4. — [18] (τοὺς - Ἐπ.) *om.* B 3. — [19] *om.* B 1. — [20] *om.* B 3. — [21] καὶ προσευξάμενοι ἐπὶ πολὺ *add.* A 2. — [22] (μηνὶ - πέμπτῃ) *om.* B 4. — [23] ἔασαν A 1, B 3, ἦσαν B 2. 4. — [24] (τίμια - λ.) λείψανα αὐτῶν κείμενα B 1. 3. 4; κείμεν a*add.* A 2. — [25] *om.* B 1. 3. 4, A 2. — [26] αὐτῷ *add.* A 2. — [27] ἐγὼ δὲ B 1. 3. 4. — [28] (αὐτὰ ἐγὼ) αὐτοὺς B 1. 3. 4. — [29] αὐτοὺς *add.* B 1. 2. 3. 4; μετὰ τῆς πρεπούσης αὐτὰ τιμῆς *add.* A 2. — [30] ἔπαινον καὶ *add.* A 2. — [31] αὐτῷ B 3. — [32] σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι *add.* B 3; νῦν καὶ ἀεὶ καὶ *add.* A 2. — [33] (ἡ - τοὺς) πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ (ἁγίῳ B 4) αὐτοῦ (*om.* B 4) πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς (τοὺς σύμπαντας καὶ ἀτελευτήτους *add.* B 1). B 1. 4. — [34] *om.* B 3.

E

SS. GALACTIONIS ET EPISTEMES

PASSIO ALTERA

Edita ex manuscriptis codicibus **C 1** = *Parisiensi 1522,* **C 2** = *Parisiensi 1020,* **C 3** = *Parisiensi 1481,* **C 4** = *Parisiensi 1487. Cf. supra p. 34.*

C

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων[1] μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Sanctorum patria et parentes. **1.** Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φοινίκης πολλαὶ μὲν πόλεις καὶ ἕτεραι νοτιώτεραι καὶ προσάρκτιοι, ταύτης δὲ καὶ ἡ τῶν ἄλλων πασῶν διαφέρουσα καὶ τοῖς ἀρκτίοις κειμένη μέρεσιν, Ἔμεσα[1] ἣν ἐνεγκοῦσαν[2] ἔσχε καὶ θρεψαμένην ἀνήρ, ὄνομα[3] Κλειτοφῶν, γένος ἐπίσημος, πλοῦτον οὐδενὸς τῶν πολιτῶν δεύτερος, τὴν σύνεσιν πολλῷ τῶν ἄλλων ὀξύτερος. Τούτῳ τοίνυν συνῆπτο γυνὴ Λευκίππη[4] τοὔνομα, τἆλλα μὲν δεξιὰ τοὺς τρόπους καὶ ἀνδρὶ τοιούτῳ προσήκουσα, καὶ μηδὲ τῆς κατ' ὄψιν ὥρας τῶν ἐν τούτῳ ἄκρων ἐλλείπουσα, τοῦτο δὲ μόνον στείρωσιν δυστυχοῦσα, δι' ἣν πολλοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὀνείδεσι βαλλομένη ἀθυμίᾳ συνείχετο, κοὶ φροντίσιν ἐκόπτετο, καὶ παντοία ἦν λύσιν τῶν δεσμῶν τούτων ἐπιζητοῦσα.

F

Magna saevit persecutio. **2.** Ἀμφοτέρων οὖν δι' αἰσχύνης τὸ πρᾶγμα τιθεμένων τὸ μὴ παίδων ὀφθῆναι πατέρας μηδέ τινα ἕξειν ὃς τοῦ πλούτου τε κληρονόμος ἔσται, καὶ δι' οὗ τὸ γένος πάλιν αὐτοῖς σωθήσεται, ἐπεὶ συνέβαινε κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τὰ τῆς εἰδωλολατρείας ἐπικρατεῖν, Σεκοῦνδον δέ[1] τινα τῆς πόλεως Ἐμέσης τὴν ἀρχὴν πεπιστεῦθαι, ἄνδρα ἕλληνα μὲν τὴν θρησκείαν τὴν δὲ γνώμην κομιδῇ βάρβαρον, ᾧ ἔργον ἦν ὡς οὐδὲν ἄλλο ἐπιμελὲς χριστιανοὺς ἅπαντας ἐκτρίψαι καὶ τὴν εὐσέβειαν, εἴ τις δύναμις, ῥίζαις αὐταῖς ἐξελεῖν· ἐπεὶ[2] οὕτως ἐν κινδύνῳ τὰ τῶν εὐσεβούντων ἦν, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἕκαστος ἐπορίζετο. Εἷς δέ τις τὴν κλῆσιν *Onuphrius monachus* Ὀνούφριος, τὸ σχῆμα μοναχός, τὸν τρόπον ἀγαθὸς καὶ φιλόθεος, τὸ μὲν παντάπασιν ἐκχωρῆσαι καὶ καταλιπεῖν ἐν καιρῷ τοιούτῳ καὶ ζάλῃ τὰς τῶν ἀσθενεστέρων κινδυνεύειν ψυχὰς οὐκ ἔγνω θεοφιλοῦς ἀνδρὸς εἶναι καὶ ἅπαξ ἑαυτὸν[3] τῷ χορῷ τῶν τοιούτων ἐγγράψαντος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ παρρησιάσασθαι

Tit. — [1] καὶ ἐνδόξων *om.* C 4, τοῦ Χριστοῦ *add.* C 2. 4.
1. — [1] Ἔμεσσα C 1. — [2] ἐνεγκοῦσα C 2. — [3] ὀνόματι C 1. — [4] Γλευκίππη *ubique in Passione antiquiore.*
2. — [1] τε C 2. — [2] οὖν *add.* C 3. — [3] ἑαυτ[||] C 1. —